ci contemporary istanbul

19th EDITION 2024

23 OCTOBER | EKİM

Preview Day | Ön İzleme

24-27 OCTOBER | EKİM

General Admission | Genel Ziyaret

Karen **ARAKEL**
Narek **ARZUMANYAN**
Gayane **AVETISSIAN**
Roman **BABAKHANIAN**
Gurgen **BABAYAN**
Erhan **CORAL**
Hakan **ÇINAR**
Vahram **DAVTIAN**
Bayram **DEMİR**
GAGO
Armen **GEVORKIAN**
Sedat **GİRGİN**
Edgar **GRIGORYAN**
Hakan **GÜRBÜZER**
Vav **HAKOBYAN**
Sarkis **HAMALBASHIAN**
Roman **KAKOYAN**
Mehmet Resul **KAÇAR**
Raffi **KALENDERIAN**
Mesut **KARAKIŞ**
David **MARTIROSYAN**
Daron **MOURADIAN**
Mikayel **OHANJANYAN**
Armén **ROTCH**
Kirkor **SAHAKOĞLU**
Tigran **SAHAKYAN**
Evgenia **SARÉ**
Arman **VAHANYAN**

GALERİ 77

info@galeri77.com | www.galeri77.com

Galeri 77 Editions No: 048

ci contemporary istanbul

19th EDITION 2024

23 OCTOBER | EKİM

Preview Day | Ön İzleme

24-27 OCTOBER | EKİM

General Admission | Genel Ziyaret

Venue | Mekan

TERSANE ISTANBUL

GALERİ 77

Stant (Booth): B1-06

RIXOS TERSANE İSTANBUL
Camiikebir, Taşkızak Tersanesi Caddesi No: 23/1
34440 Beyoğlu, İstanbul

Karen **ARAKEL**
Narek **ARZUMANYAN**
Gayane **AVETISSIAN**
Roman **BABAKHANIAN**
Gurgen **BABAYAN**
Erhan **CORAL**
Hakan **ÇINAR**
Vahram **DAVTIAN**
Bayram **DEMİR**
GAGO
Armen **GEVORKIAN**
Sedat **GİRGİN**
Edgar **GRIGORYAN**
Hakan **GÜRBÜZER**
Vav **HAKOBYAN**
Sarkis **HAMALBASHIAN**
Roman **KAKOYAN**
Mehmet Resul **KAÇAR**
Raffi **KALENDERIAN**
Mesut **KARAKIŞ**
David **MARTIROSYAN**
Daron **MOURADIAN**
Mikayel **OHANJANYAN**
Armén **ROTCH**
Kirkor **SAHAKOĞLU**
Tigran **SAHAKYAN**
Evgenia **SARÉ**
Arman **VAHANYAN**

Galeri 77, yurt içi ve yurt dışından temsil ettiği 28 sanatçının ekspresyonizmden sürreal işlere, neo pop-art'tan deneysel sanata, fotogerçekçi, soyut ve hatta minimalist eserlere uzanan geniş yelpazede ürettiği işlerini bir araya getirdiği çok özel bir seçkiyle 19. Contemporary İstanbul'da yer alıyor. Dünyanın dört bir yanından yerli ve yabancı çağdaş sanat galerilerini buluşturan fuar, 23 Ekim'de ön izlemeyle başlayarak 24-27 Ekim tarihleri arasında sanat severlerin genel ziyaretiyle Tersane İstanbul'un yenilenmiş tarihi atmosferinde gerçekleşiyor. Fuar, İstanbul'un ve Haliç'in karakteristik silüetini fon olarak alacak Tersane İstanbul Event Hall, Rixos Tersane İstanbul'un balo salonu ve Haliç kıyısındaki teraslarda bulunan açık alanlar da dahil olmak üzere üç farklı mekânda gerçekleştirilecek.

Galeri 77, bu seneki fuara portföyünden özenle seçtiği Karen Arakel, Narek Arzumanyan, Gayane Avetissian, Roman Babakhanian, Gurgen Babayan, Erhan Coral, Hakan Çınar, Vahram Davtian, Bayram Demir, Gago, Armen Gevorkian, Sedat Girgin, Edgar Grigoryan, Hakan Gürbüzer, Vav Hakobyan, Sarkis Hamalbashian, Roman Kakoyan, Mehmet Resul Kaçar, Raffi Kalenderian, Mesut Karakış, David Martirosyan, Daron Mouradian, Mikayel Ohanjanyan, Armén Rotch, Kirkor Sahakoğlu, Tigran Sahakyan, Evgenia Saré ve Arman Vahanyan'ın farklı üslup ve çeşitli tekniklerle ürettiği heyecan verici eserleriyle katılıyor. Geniş sanatçı katılımıyla oluşturulan ve resim heykel, fotoğraf işlerin sergileneceği bu özel seçki ile Galeri 77'nin sanat anlayışını ve İstanbul'un önde gelen galerilerinden biri olarak güçlü kimliğini yansıtmanın yanı sıra güncel sanatın biçimsel ve entelektüel zenginliğini de açığa çıkarmak üzere sanatseverlere hem çok sayıda çeşitlilik sunmak hem de bu farklı eserler arasında mukayese yapma ve ilişkiler kurma imkânı sağlanması hedefleniyor. Ziyaretçiler bu renkli ve heyecan verici sergiyi, fuar süresince Rixos Tersane İstanbul balo salonunda Galeri 77'nin B1-06 no'lu stant alanında keşfedebilecekler.

Galeri 77 brings together works from 28 artists, both local and international, encompassing various styles such as expressionism, surrealism, neo-pop art, experimental art, photorealism, abstract, and minimalist works. The fair, which gathers contemporary art galleries from around the world, will take place at the historic Tersane Istanbul from October 23rd to 27th, with a preview on October 23rd. The fair will span three different locations within Tersane Istanbul, including the Event Hall, Rixos Tersane Istanbul's ballroom, and open-air areas along the waterfront.

Galeri 77 will exhibit an exciting selection of works by artists such as Karen Arakel, Narek Arzumanyan, Gayane Avetissian, Roman Babakhanian, Gurgen Babayan, Erhan Coral, Hakan Çınar, Vahram Davtian, Bayram Demir, Gago, Armen Gevorkian, Sedat Girgin, Edgar Grigoryan, Hakan Gürbüzer, Vav Hakobyan, Sarkis Hamalbashian, Roman Kakoyan, Mehmet Resul Kaçar, Raffi Kalenderian, Mesut Karakış, David Martirosyan, Daron Mouradian, Mikayel Ohanjanyan, Armén Rotch, Kirkor Sahakoğlu, Tigran Sahakyan, Evgenia Saré and Arman Vahanyan. The gallery aims to highlight its artistic vision, showcase its strong presence in Istanbul's art scene, and reveal the formal and intellectual richness of contemporary art through this diverse selection. Visitors can explore this vibrant display at Galeri 77's booth (B1-06) in the Rixos Tersane Istanbul ballroom during the fair.

Bayram Demir

Bayram Demir 1981 yılında Kastamonu'da dünyaya geldi. Kadırga Endüstri Meslek Lisesi Mobilya Dekorasyon Bölümü'nde okudu. Mezun olduktan sonraki 2 yıl boyunca birçok mobilya atölyesinde alanında tecrübeli ustalarla çalıştı. 2001 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'ne başladı ve 2010 yılında Hüsamettin Koçan Atölyesi'nden mezun oldu. Öğreniminin ilk yıllarından itibaren tekstil şirketlerinde baskı, nakış ve çeşitli aksesuarlar için grafik ve kumaş tasarımları yaptı. Sektörün uluslararası önde gelen birçok markası için özel koleksiyonlar hazırladı. Sanatçı İstanbul'da yaşamakta ve özel bir tekstil şirketinde mesleki kariyerine tasarım direktörü olarak devam etmektedir.

Mesleki hayatına paralel olarak sanatçı resim, şiir, felsefe, psikoloji, semboloji ve mitoloji konularına özel ilgi duydu. Çeşitli felsefe ve psikoloji konularında uzun yıllar eğitimler aldı, araştırmalar yaptı ve felsefe derneklerinde kendi ifadesiyle 'mütevazi seminerler' verdi. Şiirlerin, küçük hikâyelerin ve skeçlerin olduğu onlarca defter yazıp çizdi. Kendine özgü felsefi ve sembolik hikâyelerini anlatan son resimlerini hâkim olduğu en iyi teknikte, yani örme kumaş olarak tasarladı ve kumaş fabrikalarında bunların üretimlerini gerçekleştirdi. Ve uzun yılların ardından (yaratıcı motivasyonun korunması zorluğu ve üretkenliğin azalması kaygısı nedeniyle) artık resimlerinin sanatseverler ile buluşmasına karar verdi.

Sanatçının resimleri için genel olarak şu temel durumların bir toplamı olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır: Grafik sanatı, tekstil teknolojisi, dijital resim, felsefe, psikoloji, semboloji, mitoloji ve şiir. Bunlardan ilki sanatçının mesleki kariyerini icra ettiği grafik sanatıdır. Resimlerde grafik sanatına dair kurgular ve o alana ait teknik araçların izleri görülebilir. Ressam iyi bir "pixel art" çizeridir ve kumaş tasarımları için kendine ait çeşitli dijital boyama metotları geliştirmiştir. Aynı zamanda 3d ve 2d formlar ve kompozisyonlar yaratmakta da deneyim sahibidir. Sahip olduğu tüm bu deneyimler üretkenlik hızını oldukça fazla artıran özelliklerdir.

Sanatçının şu an üzerinde çalıştığı "kumaş resim" koleksiyonu teknik olarak incelendiğinde tekstil sanatları tarihi açısından da önemli çalışmalar olduklarına inanıyoruz. Resimlerin üretim sürecinde kumaş makinelerinin sınırlarının zorlandığı, yüksek renk sayılarının ve özel iplik içeriklerinin denendiği konuya vakıf kişiler tarafından hemen fark edilecektir. Elbette ki teknik ve malzeme sanatın sadece bir sahnesi gibidir. Sahneye yansıyan oyunun ardında ise hikâye vardır: duygusal, zihinsel ve sezgisel boyutlardaki güçlü bir hikâye bu sahne üzerinde var olur ve eğer yeterince güçlü ise onu seyreden insanların bilincinin derin katmanlarına ulaşabilir.

Bayram Demir was born in Kastamonu (Turkey) in 1981. He studied at the Department of Furniture Decoration of the Kadırga Industrial Vocational High School. In the 2 years after his graduation, he worked with well experienced craftsmen in several furniture shops. In the year 2001, he began his studies at the Marmara University Faculty of Fine Arts Department of Painting and graduated from Hüsamettin Koçan Workshop in 2010. Following the first years of his education, he worked in textile companies, making graphic and fabric designs for print, embroidery and various accessories. He has prepared special collections for many of the industry's leading international brands. The artist resides in Istanbul and continues his professional career as a creative director at a private textile company.

In parallel with his professional life, the artist took a special interest in painting, poetry, philosophy, psychology, symbolism and mythology. He studied for many years on various subjects of philosophy and psychology, conducted research and, in his own words, gave 'modest seminars' in philosophical associations. He wore out dozens of notebooks with poems, small stories and sketches. He designed his latest paintings, which tell his own unique philosophical and symbolic stories, in the technique he has mastered the best, namely knitted fabric, and carried out their production in fabric factories. And after many years (due to the difficulty of maintaining creative motivation and the anxiety of reduced productivity), he decided that now his paintings should meet with art lovers.

It wouldn't be wrong to say that the artist's paintings are sum of the following concepts: graphic art, textile technology, digital painting, philosophy, psychology, symbolism, mythology, and poetry. The first of these is graphic art, in which the artist conducts his professional career. In his paintings, one can see arrangements of graphic art and traces of technical tools belonging to this field. The painter is a good "pixel art" illustrator and has developed his own various digital painting methods for fabric designs. He also has experience in creating 3d and 2d forms and compositions. All these experiences are productivity-accelerating attributes.

When we technically examine the "fabric painting" collection that the artist is currently working on, we believe that these are also important works in terms of the history of textile arts. To the ones acquainted with the subject, it will quickly be noticed that the boundaries of fabric machines are being pushed during the production process of paintings, high color numbers and special yarn contents are being tried. Of course, technique and material are just a scene of art. Behind the play reflected on the stage is a story: a powerful story of emotional, mental and intuitive dimensions exists on this stage, and if it is strong enough, it can reach the deep layers of the consciousness of the audience.

Labirent N2 (Per Aspera Ad Astra) / Labyrinth N2 (Per Aspera Ad Astra), 2024
8 renkli kapitone örme jakar kumaş / 8-color quilted knitted jacquard fabric
190 x 205 cm

LABİRENT N2 (Per Aspera Ad Astra)

RESİM HAKKINDA
Bu çalışmam labirent resimler serisine eklenen ikinci çalışmamdır. “Labirent N1” resminin açıklamasında bu serinin oluşturulmasındaki temel motivasyonlarla ilgili genel bilgiler vermiştim. Bu yüzden burada aynı açıklamaları tekrar etmek yerine bu yeni resmin barındırdığı bazı sembollerden genel olarak bahsetmeyi daha yerinde buluyorum. Başlayalım...

Per Aspera Ad Astra: İlk kez bir resmimde bir slogan yer alıyor: Per Aspera Ad Astra. Latince bir deyim olan bu söz “zorluklar aracılığıyla yıldızlara” olarak dilimize çevrilebilir. Karşılaşılan tüm zorluklar eğer onu aşabilecek irade ve zekayı gösterebilirsek bizim potansiyellerimizin açığa çıkmasına olanak sağlıyor. Bu sayede keşfetmediğimiz yeteneklerimizi fark ederiz ve bunlar bizim için güce dönüşür. İlham vermesi için bu söz bu labirent resminin merkezinde yer almaktadır. Çünkü hayat seçimlerle örülü bir labirenttir ve orada kaybolmamak için her zaman en çok tercih edilen kolay yolu izlemek bilgece olmayacaktır. Aynı zamanda kolay gibi görülüp tercih edilen yol, zaman içinde ortaya çıkardığı ve maruz kalacağımız potansiyel sonuçları nedeniyle aslında daha zor bir yol olabilir. Bu yüzden zor olan ile değerli olan arasında gizli bir bağ vardır.

Zafer İşareti Biçimli Ev: Zafer işareti fakat tırnaklar oldukça uzun ve zafer oldukça gecikmiş görünüyor. Burada uzayıp giden beyhude bir hayalin yarattığı boş bir umuttan söz etmeye çalışıyorum.

Sarı Gemi: Manevi bir çölde karaya oturmuş bu gemi imajını, ruhsal rotasını kaybetmiş insanın bir metaforu olarak düşündüm. Açık kanatları ile bu sarı gemi güçlü rüzgarların onu sıkıştığı bu yerden kurtarmasını bekliyor.

Kale Adam: Resmin sol üst köşesinde yer alan bu form arzusal dürtülerle oluşturulmuş bir kişilik yapısının neticesinde meydana gelen bir kompleksi ifade ediyor. Koşullu bir hayat mücadelesi içerisinde insanın büyük bir gerilim halinde olduğunu düşünüyorum. Bu durumu satranç oyununda gerilimi sürdürmek diye bir taktik anlayışa çok benzetiyorum. Bu taktiğe göre alınabilecek rakip taşlar mümkün olduğunca bekletilir, alınmaz ve yeni cepheler açılarak sürekli yeni tehditler yaratılır. Oyuncu kapasitesi oranında bu durumu sürdürerek rakibi için baskı yaratır. Hatta tehdidin yarattığı psikolojik durum bir süre sonra tehdidin kendisinden daha büyük hale gelir. Usta oyuncular bunu kullanır. Hayatta da aynı şekilde zihnimizin bir yaratısını yaşıyoruz. Bin bir türlü hesaplamalarla kişilik kalelerimizin tuğlalarını yerleştiriyoruz. Yaşam enerjimiz bu kaleleri korumak ve büyütmek için akıyor. Gerilim sürmeye devam ediyor. Çünkü bu hayali kale zihinsel modifikasyonlarımızın eseridir ve biz zihinsel faaliyetlerimize yabancı olduğumuz sürece kendi labirentimizin sokaklarında amaçsızca dolaşacağız.

Yeşil Yılan: Bu yeşil yılan bilgelik yılanını temsil ediyor. Düalitenin birliğini ifade ediyor. Dili ateş gibi olan yılanın kendisi su gibi akıyor. Labirentin ulaşılması gereken yeri onun kafasının üstünde. Tüm bilgelik hazineleri orada yer alıyor. Peki labirentin başladığı yer neresidir? Öyle bir yer yok. Orası insanın bilincindedir. Fiziksel mekân ve zamanın ötesindedir ve içsel varoluş tüm sınıflanmaların üzerine çıkabilir. Örneğin Gandi bir Vaişya olarak doğdu ama bir Brahman bilincine sahipti ve öyle de eylemde bulundu. Ve günümüzde yüzlerce örneği mevcut olan yöneticiler bulundukları mevkinin sorumluluklarından çok uzaktadır. Bilinçleri kendilerinin ve en fazla ailelerinin kurtuluşuna yönelmiştir. Bir kral ya da cumhurbaşkanı kendi arzularına hakimiyet açısından zindandaki bir tutsaktan daha az özgürdür. Bu yüzden labirentin neresinde olduğumuz, neresinden başladığımızın önemi yoktur. Labirent insanın ruhsal dünyasına kuruludur ve onun içindeki değeri sahip olduğu bilinç düzeyi ile doğru orantılıdır.

Altın Kılıç: Bilgelik yılanının hemen altındaki büyük kılıç iradeyi temsil etmektedir. Hemen kabzasında yanan bir mum zamanı temsil etmektedir. Yıllar geçtikçe tüm yaratılan her şey, buna uluslar da dahil, zaman sahnesinden çekilir. Onlardan geriye kalan bayraklar tarihin sonsuz depolarında yerini alır. Fakat onları yaratan irade tekrar uygarlığı inşa etmek için insan ruhunda asla kaybolmadan bekler. Bu güç hepimizin içindedir ve potansiyel olarak açığa çıkmadığı zaman kınındaki bir kılıç olarak temsil edilir. Hemen resimdeki kılıcın ucuna doğru insan biçimli bir dolap görünüyor. İçinde bir kılıç ve kalp var. Bu, insanın güçlerinden iki tanesidir: Aşk ve irade. Fakat rafta bir eksiklik var; bu ikisine eşlik edecek ve yön kazandıracak olan bilgelik. Bu yüzden dolabın hemen yanında duran kalpten dikenli bir dil çıkarak şarkı söylüyor.

İnsan Biçimli Zincir: Resimde irade kılıcını havada tutan bu insan biçimli zincir insanın ruhsal gelişim için gösterdiği çaba ve mücadeleyi temsil ediyor. Aynı zamanda üzerine bağlanmış dilek ipleri inancı temsil ediyor. İnanç olmadan bir ilerleme mümkün olamaz.

Bilinç Tuğlaları: Resimde irade kılıcının keskin ucunun hemen altında turuncu renkte bir canavar elinde bazı tuğlaları birleştirerek bir yapı inşa ediyor ve onu bir arada tutuyor. Bu, bilincimizin modifikasyonlar yaratan

gücünü temsil ediyor. Bilinç dış dünyayı kendi renklerine göre boyuyor ve şekillendiriyor. Bunu anlamak için uzakta görülen ve henüz tanımlayamadığımız biçimsiz bir nesneyi nelere benzettiğimize dikkat edebiliriz. Siyah bir poşet, korkularımız neticesinde ürkütücü bir yaratık gibi görünebiliyor. Sıklıkla bu çarpıtmalar aradığımız bir şeye çok benzeyebiliyorlar. Örneğin parklarda dolaşıp karga tüyü aradığım bir zaman uzaktan karga tüyüne benzeyen o kadar çok nesne gördüm ki buna çok şaşırmıştım. Bazen bir insanın yüzündeki anlık bir mimik veya o an sergilediği bir el hareketi içsel yorumlarımız neticesinde bize yapılan bir hakaret şeklinde yorumlanabiliyor. Bu modifikasyonlar neticesinde aklımızda birleşen deliller hayatımızın şekil almasında önemli bir ölçü oluyor. O halde bu modifikasyonları fark etmek, gerekirse onları durdurmak ve daha güçlü bağlar inşa etmek için bir fırsat var. Hayatımız bilincimizin bir yansımasıdır. Buna cesurca bakıp gerçeği görebilirsek kendimizle yeniden tanışabiliriz. Bu süreç acıdır, ertelenebilir ama kaçınılmazdır. Doğa bizi bu yüzleşmeye doğru bıkmadan usanmadan zorlar. Doğa bizim daha gerçek olmamız için sonsuz yaratımlar sergiler. O halde bizler de oyuna katılalım ve ona yardım edelim.

Resimdeki geriye kalan yüzlerce sembolü burada tek tek yorumlamak çok patik olmayacağından bu işi sizin sezgilerinize bırakmayı tercih ediyorum. Çünkü sezgileriniz anlamları zihinsel bir karmaşadan çok daha net görecektir.

Bilgelik, aşk ve irade sizinle olsun...

LABYRINTH N2 (Per Aspera Ad Astra)

ABOUT THE ARTWORK
This is the second work added to my labyrinth series. In the description of the painting “Labyrinth N1,” I provided general information about the main motivations behind the creation of this series. Therefore, instead of repeating the same explanations here, I find it more appropriate to talk generally about some of the symbols present in this new painting. Let’s begin...

Per Aspera Ad Astra: For the first time, a slogan appears in one of my paintings: Per Aspera Ad Astra. This Latin phrase can be translated into our language as “through hardships to the stars.” All the difficulties we encounter, if we can demonstrate the will and intelligence to overcome them, allow our potentials to unfold. Through this, we discover talents we have yet to recognize, which transform into strength for us. This phrase is placed at the center of this labyrinth painting to inspire, because life is a labyrinth woven with choices, and following the most chosen, easy path is not always the wisest decision. Moreover, the path that seems easy and preferred might turn out to be more difficult due to the potential consequences it unveils over time. Hence, there is a hidden connection between what is challenging and what is valuable.

House in the Shape of a Victory Sign: The victory sign, but the nails are quite long, and the victory seems significantly delayed. Here, I am trying to speak about an empty hope created by an endlessly drawn-out futile dream.

Yellow Ship: I envisioned this image of a ship stranded in a spiritual desert as a metaphor for a person who has lost their spiritual direction. With its sails open, this yellow ship is waiting for strong winds to rescue it from where it is trapped.

Castle Man: This form located in the upper-left corner of the painting expresses a complex that arises because of a personality structure built on desires. I think a person is in a great state of tension within the conditional struggle of life. I compare this situation to a strategy in chess called maintaining tension. In this strategy, the capture of the opponent’s pieces is delayed as long as possible, new fronts are opened, and continuous new threats are created. The player, to the extent of their capacity, sustains this state, creating pressure on their opponent. In fact, after a while, the psychological state created by the threat becomes greater than the threat itself. Master players use this. Similarly, in life, we experience the creations of our mind. We place the bricks of our personality castles with a thousand calculations. Our life energy flows to protect and grow these castles. The tension continues. Because this imaginary castle is the work of our mental modifications, and if we remain strangers to our mental activities, we will wander aimlessly in the streets of our own labyrinth.

Green Snake: This green snake represents the serpent of wisdom. It symbolizes the unity of duality. The snake, whose tongue is like fire, flows like water. The destination of the labyrinth is located above its head. All treasures of wisdom reside there. So, where does the labyrinth begin? There is no such place. It is within the

consciousness of the individual. It transcends physical space and time, and inner existence can rise above all classifications. For instance, Gandhi was born as a Vaishya but possessed a Brahman consciousness and acted accordingly. And today, many leaders who exist are far from the responsibilities of their position. Their consciousness is directed towards saving themselves and, at most, their families. A king or a president is less free, in terms of mastery over their own desires, than a prisoner in a dungeon. Therefore, where we are in the labyrinth or where we started does not matter. The labyrinth is established within a person's spiritual world, and its value within is directly proportional to the level of consciousness one possesses.

Golden Sword: The large sword right below the snake of wisdom represents willpower. The burning candle on its hilt symbolizes time. As the years pass, everything created, including nations, retreats from the stage of time. What remains of them finds a place in the infinite warehouses of history. However, the willpower that created them waits within the human spirit, never truly disappearing, ready to rebuild civilization once again. This power is within all of us, and when it does not manifest, it is symbolized as a sword in its sheath. Just toward the tip of the sword in the painting, a human-shaped cabinet can be seen. Inside is a sword and a heart. These are two of the powers within humans: love and will. However, the cabinet has a missing space; it lacks wisdom to accompany and guide these two. Therefore, a thorny tongue emerges from the heart beside the cabinet, singing.

Human-Shaped Chain: The human-shaped chain holding the sword of willpower in the air represents the effort and struggle humans exert for spiritual growth. At the same time, the ribbons tied to it symbolize faith. Without faith, progress is not possible.
Bricks of Consciousness: In the painting, right below the sharp tip of the sword of willpower, an orange-colored monster is seen combining bricks and building a structure, holding it together. This represents the power of our consciousness to create modifications. Consciousness paints and shapes the outer world according to its own colors. To understand this, we can observe what we liken an indistinct object in the distance to, which we haven't yet defined. A black bag can appear as a terrifying creature due to our fears. Often, these distortions closely resemble something we are seeking. For example, while I was wandering in parks looking for crow feathers, I was amazed by how many objects from a distance resembled crow feathers. Sometimes, a fleeting expression on a person's face or a hand movement they make is interpreted as an insult through our internal interpretations. The evidence gathered in our minds due to these modifications plays a significant role in shaping our lives. Thus, there is an opportunity to recognize, halt, and build stronger bonds from these modifications. Our lives are a reflection of our consciousness. If we dare to look at this and see the truth, we can reintroduce ourselves. This process is painful, it can be postponed, but it is inevitable. Nature relentlessly pushes us towards this confrontation. Nature presents infinite creations for us to become more real. So, let us join the game and help it.

Since it wouldn't be practical to interpret each of the hundreds of symbols in the painting here, I prefer to leave that to your intuition. Your intuition will see the meanings much clearer than a mental mess.

May wisdom, love, and willpower be with you...

PER ASPERA AD ASTRA

GAGO

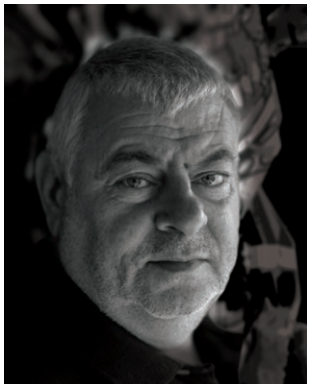

Gago (Gagik Arakelyan) 1965 yılında Ermenistan'da doğdu. 1975-1979 yılları arasında Hakob Kojoyan Sanat Okulu'nda eğitim gördü. 1983-1985 yılları arasında Moskova'da ikonografi üzerine uzmanlık eğitimi aldıktan sonra 1987 yılında Erivan Devlet Üniversitesi'nda sosyoloji ve felsefe eğitimi görmeye başladı. Sanatçı 1994 yılından beri İspanya'da yaşamakta ve çalışmalarını sürdürmektedir.

Gago'nun işlerinde bir çocuğun hayal dünyasını görüyoruz; renkli, parlak ve kimliksiz. Henüz hiçbir şey somutlaşmamış ve her şey sürekli bir değişim halinde, çok uzun süre devam edecek bir arayış süreci bu. Henüz yeni şekillenmeye başlamış bu erken dünya, etraftaki bir sürü şeyin güçlü etkisi altında hem öğreniyor hem de sahip olduğu temel güdülerin tesiriyle sürekli gelişiyor. Tam da bu safhada, hiç kimsenin bize öğretmediği ve doğduğumuz andan beri bizimle birlikte olan gülme içgüdüsünün en temiz haliyle karşılaşıyoruz. Sanatçının resimleri, tüm olasılıkların iç içe geçerek her türlü tuhaflığın mümkün olabildiği çocukluk hayallerinin o renkli ve fantastik atmosferiyle içimizi ısıtarak bizleri gülümsetirken, aynı zamanda insanın özüne dönme yolunda işte bu en masum ve saf hali koruyabilmenin değerine vurgu yapıyorlar.

Gago, 1980 yılında Henrik Igityan Ulusal Estetik Merkezi (Ermenistan) Genç Sanatçılar Yarışması'nda birincilik ödülünü aldı. Ayrıca sanatçı 1998 yılında düzenlenen Montgat Y Rechac (İspanya) Sanat Yarışmasın'da büyük ödül sahibidir. Gago'nun eserleri 1991-2017 yılları arasında Ermenistan, Rusya, İspanya, Fransa ve Amerika'daki çeşitli karma sergilerde yer aldı. Sanatçı ilk kişisel sergisini 1994 yılında yerleştiği İspanya'da gerçekleştirdi. Gago 2018 yılına kadar İspanya, Fransa, Amerika ve Rusya'daki çeşitli galerilerde 15 civarında kişisel sergi düzenledi. Sanatçının eserleri tüm dünyada çok sayıda özel koleksiyonda yer almaktadır.

Gago (Gagik Arakelyan) was born in Armenia in 1965. He studied at Hakob Kojoyan Art School between 1975-1979. After receiving specialization training on iconography in Moscow between 1983-1985, he started to study sociology and philosophy at Yerevan State University in 1987. The artist has been living and working in Spain since 1994.

In Gago's works, we see the dream world of a child; colorful, bright and anonymous. Nothing has materialized yet and everything is in a constant state of change, a process of searching that will continue for a very long time. This budding world, which has just begun to take shape, is both learning under the strong influence of many things around it and constantly evolving under the influence of its basic instincts. It is precisely at this stage that we encounter the purest form of the instinct to laugh, which no one has ever taught us and which has been with us since the moment we were born. While the artist's paintings make us smile by warming us with the colorful and fantastic atmosphere of childhood dreams, where all possibilities intertwine and all kinds of strangeness are possible, they also emphasize the value of preserving this most innocent and pure state on the way to returning to one's essence.

Gago received the first prize in the Henrik Igityan National Center for Aesthetics (Armenia) Young Artists Competition in 1980. In addition, the artist won the grand prize in the Montgat Y Rechac (Spain) Art Competition held in 1998. Gago's works were exhibited in various group exhibitions in Armenia, Russia, Spain, France and the USA between 1991 and 2017. The artist held his first solo exhibition in Spain, where he settled in 1994. Until 2018, Gago held around 15 solo exhibitions in various galleries in Spain, France, the USA and Russia. His artworks are part of vast number of private collections all over the world.

Ay'da Oyun / **Game on the Moon**, 2024
Tuval üzerine akrilik / Acrylic on canvas
114 x 146 cm

GAGO 24

Erhan CORAL

Erhan Coral, 1966 yılında İstanbul'da doğdu. Mühendislik eğitimini takiben ABD'de iş idaresi alanında yüksek lisans yaptıktan sonra, yaklaşık 25 yıl sürecek bankacılık kariyerinin ardından da meslek hayatını kendi danışmanlık şirketi üzerinden sürdürmektedir.

Fotoğraf çekmeye yıllar önce basit bir analog kamera ile sadece bir hobi olarak başlamış olmasına rağmen ileriki yıllarda bu sadece bir hobi olarak kalmanın ötesine geçerek gerçek bir tutkuya dönüşmüştür. Genelde siyah beyaz sokak fotoğrafçılığı üzerine çalışmakla birlikte zaman zaman belgesel projeler üzerinde de çalışmalarını 10 seneyi aşkın bir süredir devam ettirmektedir.

İstanbul'da doğup büyümüş olması, şehrin canlı ve karma kültürel yapısı ile birleşince fotoğrafçılığına daha tutkulu bir şekilde devam etme fırsatı vermiştir. Sık seyahat eden bir gezgin olması sayesinde ise farklı kültürleri ve farklı insanları fotoğraflayabilme şansına sahip olmuştur. Graciela Iturbide'nin dediği gibi "Sonuçta fotoğraf benim için dünyayı tanımak için bir bahane."

Yurt içinde katıldığı birçok karma serginin ardından Mayıs 2022'de "Şehirde Bir Başına" isimli ilk kişisel sergini YapıKredi Bomontiada'da açmıştır. Bu çalışma şehrin farklı alanlarında, farklı zamanlarda, farklı mevsimlerde kendisi ve şehirle baş başa kalan insanların hikâyesini anlatmaktadır. Sanatçının "Metropol Kayıtları: Kentsel Mimariyi ve İnsanlığı Yakalamak" isimli ikinci kişisel sergisi Ocak 2024'te Galeri 77'de gerçekleşmiştir. Mimari ve insan hikâyelerinin iç içe geçtiği bu sergi, izleyiciyi kentsel peyzajın kalbine taşıyarak modern şehirlerin hikâyelerini şehircilik, mimari harikalar ve bu mekânları evi olarak gören bireylerin gözünden anlatıyor.

Fotoğraf yolculuğu boyunca, aralarında Sony World Photo Awards, International Photography Awards, Travel Photographer of The Year gibi son derece prestijli yarışmalardan kazanılmış birçok ödüle sahiptir.

Erhan Coral was born in Istanbul in 1966. Following his engineering education, he completed his master's degree in business administration in the USA, and after a banking career of about 25 years, he continues his professional life through his own consulting company.

Although he started taking photographs many years ago with a simple analog camera as a hobby, in the years to come it went beyond being just a hobby and turned into a real passion. Even though he usually works on black and white street photography, he has been working on documentary projects from time to time for more than 10 years.

Being born and raised in Istanbul, combined with the vibrant and mixed cultural structure of the city, has given him the opportunity to continue his photography more passionately. Being a frequent traveler, she has had the chance to photograph different cultures and different people. As Graciela Iturbide says, "In the end, photography is an excuse for me to get to know the world."

After participating in many group exhibitions in Turkey, he opened his first solo exhibition titled "Alone in the City" at YapıKredi Bomontiada in May 2022. This exhibition tells the story of people who are alone with themselves and the city in different areas of the city, at different times, in different seasons. The artist's second solo exhibition "Metropolis Chronicles: Capturing Urban Architecture and Humanity" took place at Galeri 77 in January 2024. Intertwining architectural and everyday stories, this exhibition takes the viewer into the heart of the urban landscape, telling the stories of modern cities through the eyes of urbanism, architectural marvels and the individuals who call these spaces home.

Throughout his photographic journey, he has won many awards from highly prestigious competitions such as Sony World Photo Awards, International Photography Awards and Travel Photographer of The Year.

Kaplıcalarda Bir Gün / A Day at the Hot Springs, 2022
[Ed.5+1 AP]
Kâğıt üzerine arşivsel pigment baskı / Archival pigment print on paper
85 x 120 cm

KAPLICALARDA BİR GÜN

Van'ın Güroymak ilçesine 7 kilometre uzaklıktaki Budaklı köyündeki açık hava kaplıcası, yazın şifa arayanların, kışın ise manda ve atlarını yıkamak isteyenlerin tercihi oluyor.

Hava sıcaklığının eksi 20 dereceye kadar düştüğü köyde, ağır kış koşulları nedeniyle ahırlardan çıkarılamayan manda ve atlar, dinlenmeleri için belirli aralıklarla kaplıcaya götürülüyor.

Soğuk havalarda hayvanlarıyla kaplıcaya giden köyün gençleri, yaklaşık 2 saat boyunca karla kaplı ancak sıcaklığı 40 derece olan kaplıca suyunda manda ve atlarını yıkıyor. Kaplıcanın sıcak suyu, onları bit ve parazitlerden arındırıyor ve bu sayede hayvanlar daha sağlıklı ve iyi besleniyor. Soğuk nedeniyle buharlaşmanın yoğun olduğu kaplıcada temizlenen manda ve atlar, köye geri getiriliyor.

Ocak 2022'de güneşli bir sabah bir grup fotoğrafçıyla birlikte Budaklı'yı ziyaret ettim ve banyo rutinini yakaladım. Sürüyü köyden kaynaklara kadar takip ettik ve yol boyunca fotoğraflar çektik. Tüm süreci yakalamak için yaklaşık 50-60 kare çektim. Nefes kesen manzaranın ötesinde Budaklı bana yerel kültürle bağlantı kurma şansı verdi. Hayvanları kaplıcaya götüren köylülerle etkileşime girerek, onların neşesini ve memnuniyetini tasvir eden samimi anları yakalamaya çalıştım.

Bu özel karede beni en çok etkileyen şey, çocukla atı arasındaki gerçek dostluk ve sevginin yanı sıra tüm bu zorlu yaşam koşullarına ve ekonomik sıkıntılara rağmen köy çocuklarının huzuru ve mutluluğuydu.

Budaklı kaplıcalarını fotoğraflamak unutulmaz bir deneyimdi. Objektifimle, bu doğal harikanın içinde yankılanan büyüleyici güzelliği özetlemeyi amaçladım. Her fotoğraf hissettiğim huzurun bir hatırası ve doğanın bize lütufkarca bahşettiği büyüleyici cazibenin bir hatırlatıcısı oldu. Sanırım bu hisler bir şekilde fotoğrafıma yansıdı ve bana dünyanın en prestijli fotoğraf yarışmalarından ödüllerle dönmenin gururunu yaşattı.

2023 Sony World Photography Awards yarışmasında hem "Finalist" hem de "Türkiye Ülke Birinciliği" ödülleri ile beraber 2023 Travel Photographer of The World'deki "Highly Commanded" dereceleri ile uluslararası sektör uzmanları ve meslektaşlarımın takdirini kazanmış oldum.

Erhan Coral

A DAY AT THE HOT SPRINGS

The open-air hot spring in Budaklı village, located 7 kilometers away from the Güroymak district of Van, is the choice of those seeking healing in the summer and those who want to wash their buffalo and horses in the winter.

In the village, where the temperature drops to as low as minus 20 degrees, buffalo and horses, which cannot be taken out of their barns due to the harsh winter conditions, are periodically taken to the hot spring for rest.

During the cold weather, the young people of the village take their animals to the hot spring, where they wash their buffalo and horses in the 40-degree hot spring water for about 2 hours, despite the snow-covered surroundings. The hot water of the spring cleanses them of lice and parasites, making the animals healthier and better nourished. After being cleaned in the hot spring, where intense steam rises due to the cold, the buffalo and horses are brought back to the village.

On a sunny morning in January 2022, I visited Budaklı with a group of photographers and captured the bathing routine. We followed the herd from the village to the springs, taking photos along the way. I took about 50-60 shots to capture the entire process. Beyond the breathtaking scenery, Budaklı gave me the chance to connect with the local culture. By interacting with the locals who brought their animals to the hot spring, I tried to capture candid moments that depicted their joy and contentment.

What impressed me most in this particular shot was the genuine friendship and love between the child and the horse, as well as the peace and happiness of the village children, despite the tough living conditions and economic difficulties.

Photographing the Budaklı hot springs was an unforgettable experience. Through my lens, I aimed to encapsulate the captivating beauty that resonates within this natural wonder. Every photograph became a memory of the peace I felt and a reminder of the enchanting allure that nature so graciously bestows upon us. I believe these feelings somehow reflected in my photograph, and I had the pride of returning with awards from the world's most prestigious photography competitions.

In the 2023 Sony World Photography Awards, I was honored with both the "Finalist" and "Turkey Country Winner" awards, along with a "Highly Commended" title at the 2023 Travel Photographer of The World, earning the appreciation of international industry experts and my peers.

Erhan Coral

Erhan CORAL
The Guardian

Raffi KALENDERIAN

Amerikalı sanatçı Raffi Kalenderian, 1981'de Los Angeles'ta doğmuş olup, halen orada yaşamaktadır ve çalışmaktadır. Los Angeles'ın büyülü renklere bürünmüş gökyüzü, sanatçı için her zaman önemli bir ilham kaynağı olmuştur. Zaman zaman bu şehrin tuhaflığı, Kalenderian'ın eserlerinde güçlü bir şekilde yansır. Diğer önemli bir stilistik etki ise, İngiliz sanatçı David Hockney olmuştur. Hockney'nin manzaraları ve portreleri, zamanın durdurulmuş bir anını yakalayan ve bu anın sonsuza kadar uzanıyormuş gibi hissedildiği bir anı temsil eder. Kalenderian, 2004 yılında Kaliforniya Üniveristesi'nden (Los Angeles, ABD) Güzel Sanatlar Lisansı'nı aldı. Aynı yıl, Idyllwild, Kaliforniya'daki Idyllwild Arts Academy'de bir konuk sanatçı programını tamamladı, ardından 2007'de Fransız Antilleri, St. Barthélemy'de başka bir rezidans çalışması yaptı.

Raffi Kalenderian'ın tabloları, aynı anda hem psikolojik keşifler hem de portre sanatının dinamiklerine yönelik biçimsel araştırmalar sunar. Sanat pratiği, figürasyon ve soyutlamanın bir sentezine dayanır; canlı, katmanlı kompozisyonlar yaratarak, konularını hem ayrıntılı hem de soyutlanmış çevrelerde konumlandırır. Kalenderian'ın çalışmaları yalnızca temsiliyetin ötesine geçer, bireysel kimlik ile insan varlığını çevreleyen ve tanımlayan inşa edilmiş mekânlar arasındaki etkileşimi araştırır.

Kalenderian'ın konuları—çoğunlukla arkadaşları ya da tanıdıkları—zengin dokulu iç mekânlarda, düşünceli bir dinginlik anında tasvir edilir. Bu çevreler, giysi, mobilya ve doğal unsurlar üzerindeki karmaşık desenlerle oluşturulmuş olup, sadece arka plan olarak değil, figürlerin ayrılmaz bir uzantısı olarak hizmet eder. Bu figür ve zemin füzyonu aracılığıyla Kalenderian, portre ve manzara arasındaki geleneksel sınırları zorlar, konularının içsel yaşamları ile dış dünyaları arasındaki ayrılmaz bağı vurgular. Tabloları, renk, form ve desenin dikkatlice işlenmiş etkileşimi aracılığıyla, oturan kişinin duyguları, düşünceleri ve geçmişlerinin ifade edildiği psikolojik manzaralar haline gelir.

Raffi Kalenderian'ın canlı, neredeyse halüsinatif renk paletleri ve düzleştirilmiş mekânsal boyutları, zamansal bir askıya alma hissi uyandırır—figürler hem tanıdık hem de garip bir şekilde yabancı bir alanda var gibi görünür. Kompozisyonlar, post-empresyonist, özellikle Matisse'in çalışmalarından etkilenen karmaşık dekoratif motifler kullanarak, gerçeklik ile soyutlama arasındaki sınırları bulanıklaştırır. Aynı zamanda modernist portre sanatının biçimsel kaygılarıyla da ilgilenir.

Kalenderian'ın yaklaşımı, gözlem ve etkileşim eylemine derinden kök salmıştır. Modelleriyle geçirdiği zaman süreci, pratiği için vazgeçilmezdir; bu, portrelerine yaşanmış bir deneyim duygusu katmasına olanak tanır. Eserlerindeki sosyallik elementi, Kalenderian'ın uygulaması için kritik öneme sahiptir—bu, modern teknolojinin izolasyonuna karşı bir denge oluşturur. Modellerini dikkatlice gözlemleyerek, yalnızca fiziksel benzerliklerini değil, aynı zamanda duygusal ve psikolojik varlıklarının inceliklerini de yakalar. Bu etkileşim, eserlerinde ince ayrıntılarla kendini gösterir: hareketsizlik ve hareket arasındaki gerilim, bakışların sessiz mahremiyeti ve çevredeki desenlerdeki ince dalgalanmalar.

Çalışmaları sıklıkla geçicilik, kimlik ve benlik kavramlarını keşfeder. Kalenderian'ın portreleri, yalnızca konularının görsel betimlemeleri değildir; aynı zamanda onların var oldukları daha geniş sosyal ve kültürel bağlamların yansımasıdır. Bu anlamda Kalenderian'ın eserleri, bireylerin hem fiziksel hem de psikolojik ortamlar tarafından nasıl şekillendiği üzerine bir meditasyon olarak görülebilir. Konuları sürekli bir bekleme hali içinde yakalanmış gibi görünür, duruşları ve ifadeleri, çağdaş varoluşun belirsiz doğasını yansıtan bir belirsizlik ve iç gözlem duygusu uyandırır.

Kalenderian'ın anlatı, soyutlama ve portreyi harmanlama yeteneği, insan kimliğinin karmaşıklıklarını görsel araçlarla sorgulayan sanatçıların bir devamlılığına yerleştirir. Çalışmaları, New York'taki Miles McEnery Gallery, Zürih'teki Galerie Peter Kilchmann, Berlin'deki Buchmann Galerie ve Londra'daki Saatchi Gallery gibi ABD ve Avrupa'nın önde gelen galerilerinde sergilenmiştir. Bu sergiler, modern yaşamın kesişim noktalarını gezinen, onun ince duygusal halleri yakalayan ve bunu derin bir hassasiyet ve biçimsel yenilikle yapan bir sanatçı olarak önemini vurgulamaktadır.

American artist Raffi Kalenderian was born 1981 in Los Angeles, where he lives and works. L.A.'s magically tinted skies have always been a relevant source of inspiration to the artist. Every so often the peculiarity of this city reflects momentously in Kalenderian's works. Another considerable stylistic influence has been the British artist David Hockney, whose landscapes and portraits depict a singular snapshot caught in time, as if the moment was meant to stretch forever. Kalenderian received his Bachelor of Fine Arts from the University of California, Los Angeles in 2004. In the same year, he completed a residency at the Idyllwild Arts Academy in Idyllwild, California, followed by another residency in 2007 at St. Barthélemy in the French West Indies.

Raffi Kalenderian's paintings are at once psychological explorations and formal investigations into the dynamics of portraiture. His practice is rooted in a synthesis of figuration and abstraction, where he constructs vibrant, intricately layered compositions that situate his subjects within meticulously detailed, yet abstracted, environments. Kalenderian's work transcends mere representation, delving into the interplay between individual identity and the constructed spaces that both surround and define the human condition.

Kalenderian's subjects—often friends or acquaintances—are depicted in moments of contemplative repose, surrounded by richly textured domestic settings. These environments, composed of elaborate patterns on clothing, furniture, and natural elements, serve not as backdrops but as integral extensions of the figures themselves. Through this fusion of figure and ground, Kalenderian challenges the traditional boundaries between portraiture and landscape, emphasizing the inextricable link between the internal lives of his subjects and the external worlds they inhabit. His paintings become psychological landscapes, where the sitter's emotions, thoughts, and histories are expressed through the meticulously rendered interplay of color, form, and pattern.

His use of vibrant, almost hallucinatory color palettes and flattened spatial dimensions invokes a sense of temporal suspension—his figures seem to exist in a space that is both intimately familiar and strangely detached. The compositions blur the lines between reality and abstraction, using intricate decorative motifs that echo post-Impressionist influences, particularly the work of Matisse, while simultaneously engaging with the formal concerns of modernist portraiture.

Kalenderian's approach is deeply rooted in the act of observation and interaction. The time spent with his sitters is integral to his process, allowing him to imbue his portraits with a sense of lived experience. As he has remarked, the social aspect of his practice is critical—it offers a counterpoint to the isolation of modern technology. By carefully observing his subjects over extended periods, Kalenderian captures not only their physical likeness but also the subtleties of their emotional and psychological presence. This engagement with his subjects reveals itself in the fine details of his work: the tension between stillness and motion, the quiet intimacy of the gaze, and the subtle fluctuations in the surrounding patterns.

His oeuvre often explores themes of temporality, identity, and the constructed nature of selfhood. Kalenderian's portraits are not just visual depictions of his subjects but are reflective of the broader social and cultural contexts in which they exist. In this sense, Kalenderian's work can be seen as a meditation on the ways in which individuals are shaped by their environments, both physical and psychological. His subjects appear caught in a perpetual state of waiting, their poses and expressions evoking a sense of ambiguity and introspection that reflects the uncertain nature of contemporary existence.

Kalenderian's ability to blend narrative, abstraction, and portraiture places him within a continuum of artists who probe the complexities of human identity through visual means. His work has been shown extensively in solo and group exhibitions across the United States and Europe, including prominent venues such as the Miles McEnery Gallery in New York, Galerie Peter Kilchmann in Zurich, Buchmann Galerie in Berlin, and the Saatchi Gallery in London. These exhibitions underscore his significance as an artist who navigates the intersections of modern life, capturing its nuanced emotional states with profound sensitivity and formal innovation.

Nietzscia & Andrew, 2022
Keten üzerine yağlıboya / Oil on linen
157 x 183 cm

Hakan GÜRBÜZER

Hakan Gürbüzer 1990 yılında Denizli'de doğdu. 2010-2014 yılları arasında Pamukkale Üniversitesi Resim Öğretmenliği Bölümü'nde eğitim gördü. Mezuniyetinden sonra dövme stüdyosunda çalışmaya başladı ve 2017'de kendi dövme stüdyosunu açtı. Sanatçı halen Denizli'de yaşamakta ve çalışmalarını devam ettirmektedir.

Hakan Gürbüzer, 2014 yılında "Öğretmen Okullarının Kuruluşunun 166. Yıl Dönümü" sergisi (Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Denizli) ve 2022 yılında ise "Bir Grup İnsan" (Merkez Efendi Kültür Merkezi, Denizli) isimli karma sergilerde yer aldı.

"Bugün hayatta olan tüm insanoğlu, binlerce yıllık insanlık geçmişinin belleğini taşır. Bu bellekte geçmişin korkularını, bilgilerini, inançlarını, geleneklerini, törelerini, kültürlerini, bağlılıklarını, alışkanlıklarını taşımaktayız ve bunlar kendi içimizdeki çatışmaların bir tarafını oluşturmaktadır. İçimizdeki çatışmanın diğer tarafında ise bulunduğumuz coğrafya, teknoloji, eğitim, kişisel haklar, özgürlük, içinde bulunduğumuz dönemin tehditleri, endişeleri, sıkıntıları, korkuları bulunmaktadır. İnsanın içinde ne kadar ilke, ideoloji, fikir var ise iç dünyasındaki çatışmalar da bir o kadar fazladır. Bu çatışmaları ortaya çıkaran etkenler nelerdir? Bu çatışmalarla nasıl başa çıkıyoruz, ne gibi çözümler üretiyoruz? Üretebiliyor muyuz? Bu durumun bizde yarattığı ruhsal ve fiziksel etkileri nelerdir?

Genel kompozisyonda öncelikli olarak formları ve renkleri kullanıyorum. Genelde odak noktası olarak tek figür kullanmayı tercih ediyorum. Odak noktasındaki figürü izleyiciye dönük yaparak izleyici ile eser arasında bağ kurmayı amaçlıyorum. Figürü ve mekânı deforme etmenin aslında insanoğlunun iç dünyasında neler düşündüğünü ve bunları dışarı nasıl farklı yansıttığını gösterebilmek açısından iyi bir yol olduğunu düşünüyorum. Manifestom; duyguyu ve o havayı renklerle anlatmak ve bütünlük sağlamak, resmin geneline baktığımızda ise renk ve deforme edilmiş formlar ile hem uyumlu hem de uyumsuz bir hava yaratmaktır."
Hakan Gürbüzer

Hakan Gürbüzer was born in 1990 in Denizli (Turkey). He studied at Pamukkale University, Department of Education of Visual Arts between 2010-2014. Afterwards, he started working at a tattoo studio and later opened his own studio in 2017. He continues to live and work in Denizli.

In 2014, Gürbüzer took part in the "166th Anniversary of the Founding of Teacher Training Schools" group exhibition (Pamukkale University Faculty of Education, Denizli), and in the group exhibition "Bir Grup İnsan" [A Group of People] in 2022 (Merkez Efendi Cultural Center, Denizli).

"All human beings living today carry the memory of thousands of years of human history. Within this memory we preserve the fears, knowledge, beliefs, traditions, customs, cultures, loyalties, and habits of the past. And these constitute one side of the conflict within us. The other side of the conflict are the geography we inhabit, the technology, education, personal rights, freedom, the dangers of our era, our concerns, anxieties, and fears. The more principles, ideologies and ideas that exist within each person, the more conflicts they hold inside. What are the factors that trigger these conflicts? How do we deal with these conflicts? What solutions do we come up with? Can we come up with any? What is its mental and physical toll on us?

I prioritize the use of forms and colors in the overall composition. I usually prefer to have a single figure as a focal point. By making this figure face the viewer, I aim to create a connection between the viewer and the artwork. I believe that deforming the figure and the space is a good way of showing what human beings are like in their inner worlds and how they reflect these differently to the outside. My manifesto is to express these emotions and that atmosphere through colors and to provide integrity—and for the painting as a whole, my aim is to create an atmosphere that is both compatible and incompatible through color and deformed forms."
Hakan Gürbüzer

İlk Durak / First Stop, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
140 x 150 cm

Hakan ÇINAR

Hakan Çınar 1983 yılında Trabzon'da doğdu. 2011 Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı. 2012 senesinde ise Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde yüksek lisans eğitimine başladı. Sanatçı İstanbul'daki atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

İnsanlık tarihi boyunca edinilmiş tüm deneyimlerin, düşüncelerin ve duyguların kuşaklar arasında aktarımı Hakan Çınar heykellerinin ana dinamiğini oluşturmaktadır. Sanatçı, heykellerinde düşünen, gören, işiten ama aynı zamanda unutan, yanılsamayı gerçekmiş gibi gösteren ve şekil değiştiren insan bedeni aracılığıyla geçmişin bugünün söz dizimi ile ne dediğini arıyor. Kuşaklar arası aktarımın sekteye uğradığı anları, duyguları ve durumları vurgulamayı tercih ettiği heykel pratiğinde çoğu zaman sıkışık bir düzen ve kapalı bir form arayışı da bunun sonucu olarak kendini gösteriyor.

Hakan Çınar was born in Trabzon in 1983. In 2011, he completed his undergraduate education at Marmara University Faculty of Fine Arts, Department of Sculpture. In 2012, he started his master's degree at Mimar Sinan University, Faculty of Fine Arts, Department of Sculpture. The artist continues to work in his studio in Istanbul.

The transmission of all experiences, thoughts and emotions acquired throughout human history between generations constitutes the main dynamic of Hakan Çınar sculptures. In his sculptures, the artist searches for what the past says with the syntax of the present through the human body that thinks, sees, hears but also forgets, shows illusion as reality and changes shape. In his sculpture practice, where he prefers to emphasize moments, emotions and situations in which intergenerational transmission is interrupted, the search for a cramped order and a closed form often manifests itself as a result of this.

Sonrası Kalır / The Rest Remains, 2024
Ahşap yontu (Sapelli ağacı) / Wood engraving (Sapele tree)
80 x 60 x 45 cm

Yer Değiştiriyor Korku / Fear is Moving, 2024
Ahşap yontu (Sapelli ağacı) / Wood engraving (Sapele tree)
130 x 98 x 86 cm

KORKU

İnsan Halleri

“İnsanın kendisini anlayamaz duruma gelmesi, yabancılaşma...”
“Reaksiyoner irade...”
“Egoistlik...”
“Kendini kendinden ve her şeyden koparan insanın kargaşaya özlemi...”
“Kaos!”
“İnsan bütün düzenlerin kökenine geri gidip, biçimleştirilmiş her şeyi yok etmek zevkine varmak istemektedir.”
“Bu zevk uçurum kıyısında baş dönmesidir...”
“Gizemli bir ses onu aşağıya çağırmaktadır...”
(SCHELLING’den alıntılar)

İnsan içinde yaşayabileceği ortamı kendisi yaratan ve yarattığı bu düzenin sorumluluğunu da kendi omuzlarında taşıyan varlıktır.

***

“İnsan ‘birey’dir. Birey kendinden ve diğer bütün insanlardan sorumludur. Zorunlu özgürlük budur. Hemen şimdi olabilendir.”
(J.P. SARTRE’dan alıntılar)

Özgürlük ‘sanal’dır! Gerçek özgürlük, onu kazandığımızda ne yapacağımıza verdiğimiz cevaptır.

FEAR

States of the Human Condition

“Man’s inability to understand himself, alienation...”
“Reactionary will...”
“Egoism...”
“The longing of a man who separates himself from everything, including himself, for chaos...”
“Chaos!”
“Man wants to return to the roots of all order and indulge in the pleasure of destroying everything that has been shaped.”
“This pleasure is the dizziness at the edge of the abyss...”
“A mysterious voice calls him downward...”

(Quotes from SCHELLING)

Human beings are entities who create the environment they can live in and bear the responsibility of the order they establish on their own shoulders.

***

“Man is an ‘individual’. The individual is responsible for himself and all other human beings. This is necessary freedom. It is what can happen right now.”

(Quotes from J.P. SARTRE)

Freedom is ‘virtual’! Real freedom is the answer we give to what we will do once we have attained it.

Galeri 77
B1-06

Vav HAKOBYAN

Vav Hakobyan 1987 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. 2000 ve 2002 yılları arasında, ünlü Ermeni heykeltraşların yer aldığı çeşitli heykel sempozyumlarına katılan Hakobyan, 2002 yılında Erivan'da bulunan Panos Terlemezyan Sanat Okulu, Güzel Sanatlar Fakültesi'ne kabul gördü. 2009 yılında Erivan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ne kabul edildi. Akademi'deki öğrenimi esnasında Hakobyan çeşitli grup sergilerine katılmakla beraber ilk kişisel sergisini düzenledi. 2013 yılında üniversiteden onursal dereceyle mezun oldu ve bu başarı Edward Isabekyan tarafından takdim edildi.

Vav Hakobyan 2017'den beri çalışma tarzı ve resme yaklaşımını radikal bir hareketle tamamen değiştirerek bunca yıldır takip ettiği kompozisyon inşa tarzını reddetmeye karar vermiş, imgesel olarak özgürlüğünü kısıtlayan tüm dogmaları resimlerinden tamamen çıkarmaya veya ciddiye almamaya başlamış bir sanatçı. Dengeli bir kompozisyon yaratma, simetri, ışık pozisyonu, görünüş ve hatta renk dengesi gibi resmin temel ögelerinden kendini sıyırarak geçmişi ya da geleceği olmayan ve hatta gerçekte bile var olmayan, herhangi bir hikâyesi bulunmayan yeni formlar ve yeni figürler yaratma sürecine geçiş yaparak adeta kendini yeniden keşfeden bir sanatçı Hakobyan. Bu yeni form, figür ve kompozisyonlar artık tuval üzerinde ya da dışında bağımsız bir halde gezinirken keşfediliyorlar ve o anın etkisine göre şekilleniyorlar. Sanatçı için önemli olan artık bu formların değişimleri; figürlerin dönüşümü, tuvaldeki boyanmamış alanlar, uyumsuz çeşitlilik ve kontrastların aşırılıkları...

Vav Hakobyan was born in 1987, in Yerevan, Armenia. Between 2000 and 2002 he took part in many sculpturing symposiums along with famous Armenian sculptors. In 2002, Hakobyan was accepted to the Panos Terlemezyan Art College, Faculty of Fine Arts in Yerevan, Armenia. In 2009 he got accepted to the Yerevan State Academy of Fine Arts. During his studies at the Academy, Hakobyan participated in several group exhibitions, as well as organizing a personal exhibition. He graduated from the university in 2013 with an honorary degree granted by Edward Isabekyan.

Vav Hakobyan is an artist who, since 2017, decided to completely change his work style and approach to painting in a radical move, dismissing or downright refusing any dogmas that are limiting his imaginative freedom. Hakobyan is an artist who rediscovered himself by eluding any basic concept of painting such as balanced composition, symmetry, light position, prospect, history and even balance of saturation; creating new forms and figures that don't have any past or a future, that don't exist in reality and have no history. These new forms, figures and compositions are discovered and seen moving on the canvas or outside of it independently, depending on moment's influence. What's important for the artist now is the change of forms, the transformation of figures, the unpainted spaces on the canvas, incompatible diversity, and the extremeness of contrasts...

İsimsiz / Untitled, 2024
Tuval üzerine akrilik / Acrylic on canvas
160 x 200 cm

Narek ARZUMANYAN

Narek Arzumanyan 1988 yılında Ermenistan'ın Erivan kentinde doğdu. Sanatçı, 2008 yılında P. Terlemezyan Sanat Akademisi'nin ardından Erivan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden mezun oldu ve 2009-2011 yılları arasında Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim gördü. İlk sergisini 2009 yılında Ermenistan Sanatçılar Birliği'nde açtı. 2011 yılından beri yaşamını Almanya'nın Nürnberg kentinde sürdürmektedir.

Arzumanyan, "sanatçılar için sanatçı" olarak adlandırılabilecek sanatçıların "arka grubunda" bulunuyor. Sanatı öylesine derinden deneyime dayalı ve ilkel vahşeti öylesine yoğun ki, bu kompozisyon ve sanat dâhisinin ustalığı yalnızca profesyonel bir göz tarafından hissedilebilir ve ayırt edilebilir. Sofistike bir izleyicinin, mürekkep, fırça, kalem veya keçeli kalemle çizilmiş çok sayıda gerçekçi, anatomik olarak tutarlı karikatürlerine ve dâhiyane çizimlerine bakması yeterlidir. Bu eskizlerin kalitesi, genellikle ancak yıllarca sanat ve el sanatları öğrenerek elde edilebilen olağanüstü sanatsal becerileri ve ustalığı göstermektedir. Doğuştan gelen bir renk algısı veya mutlak perde yeteneğine benzer olarak sanatçının gösterdiği doğal çizgi, proporsiyon ve kompozisyon algısı oldukça dikkat çekicidir. Bu, sanatçının çocukluğundan kalan eskiz defterleri ve albümlerinde de net bir şekilde yer almaktadır.

Ressamın itiraf ettiği gibi, "sanata klasik, gerçekçi yaklaşım"dan hiçbir zaman hoşlanmamıştı. Etkileyici görüntülere ve tasvir edilen nesnelerin grotesk dönüşümüne yönelik eğilimi, henüz öğrencilik dönemindeki çalışmalarında dahi belirgindi. Bu dönemde Honoré Daumier'in resimleri ve çizimleri Arzumanyan'ın öğrencilik eserlerinin çoğuna ilham kaynağı oldu. Daha sonra Francis Bacon'un sanatını keşfetti. Sonuç olarak, Arzumanyan'ın fiziksel ve ruhsal acılar, kayıp, ölüm, umutsuzluk temalarına çok yakın olduğu ve bu temaların daha sonrasında sanatının ana motifi haline geleceği ortaya çıktı. Bu temalar ressamın kişisel sorunlarına hitap ediyordu: sanatsal dünya görüşünün kabul edilmemesi, ailedeki karmaşık ilişkiler ve sağlık sorunları gibi.

Arzumanyan, sanat okulundaki eğitiminden bu yana otoportreye yoğun bir ilgi gösterdi. Bu ilgi zamanla arttı ve içebakış eğilimi, ressamın sanat eserlerindeki ana temalardan biri haline geldi.

Sanatçının pastel eserlerinde resim üslubu büyük ölçüde değişmektedir. Sanat kolejinde ve Akademide geçirdiği yıllar boyunca Francis Bacon'dan güçlü bir şekilde etkilendiyse de ressam Almanya'da imgelere yeni bir biçimsel yorum getirerek, kompozisyona yönelik tutumunu da gözden geçirdi. Üç boyutlu forma olan ilgisi azaldı, resim düzleminin uzamsal ve hacimsel yorumu değişti. Ressam ilk çalışmalarında bile çizgisel-atmosferik perspektifle pek ilgilenmedi ve Almanya'da kompozisyonları iyice düzlemsel hale geldi. Sanatsal imgenin ana doğasını, kişisel, derin anlamı vurguladı. Malzeme seçimini yağlı pastellerden yana kullanmasıyla da işi kolaylaştı. Sıkıştırılmış pigmentin enerjik, tavizsiz darbeleri, yer yer şekillerin hassas gölgelenmesi eserlerine inanılmaz bir güç katmakta.

Narek Arzumanyan was born in 1988, in Yerevan, Armenia. He graduated from Yerevan State College of Fine Arts after P. Terlemezyan in 2008 and studied in State Academy of Fine Arts betwen 2009 and 2011. He opened his first exhibition in the Artists' Union of Armenia, in 2009. Since 2011 he lives in Nuremberg, Germany.

Arzumanyan belongs to the rear "cohort" of artists, who may be called artists for artists. His art is so deeply experience-based and intense in its primordial savagery that only the professional look may feel and discern the master of composition and art prodigy. It's enough for a sophisticated spectator to look at his multiple realistic, anatomically accurate caricatures and brilliant cartoons drawn with ink, brush, pen or marker. The quality of these sketches demonstrates the exceptional artistic skills and mastery, which is, as a rule, achieved through years of learning arts and crafts. Attention should be drawn on the artist's natural sense of line, proportion and composition, abilities similar to the innate sense of color or absolute pitch. This is vividly seen from the sketchbooks, albums of the artist preserved from his childhood.

As the painter confessed, he had never been fond of the "classical, realistic approach to the art". His tendency towards expressive imagery and grotesque transformation of depicted objects is apparent already in his student works. During this period the paintings and drawings of Honoré Daumier became the source of inspiration for most of Arzumanyan's student works. Later he discovered the art of Francis Bacon. As it turned out, the theme of physical and spiritual suffering, loss, death, despair were very close to Arzumanyan's heart and subsequently became the leitmotif of his art. These themes resonated with the personal problems of the painter: non-admission of his artistic vision of the world, complicated relations in the family, health problems.

Ever since his study in the art school Arzumanyan showed a strong interest in self-portrait. Since then, this interest only increased and proneness to introspection became one of the key themes in the artwork of the painter.

In the pastel works of the artist the painting style changes drastically. If during the years spent in the art college and the Academy he was strongly influenced by Francis Bacon, in Germany the painter comes to a new formal interpretation of images. The attitude towards composition is also reviewed. The interest towards the three-dimensional form is neutralized, the spatial and volumetric interpretation of a picture plane changes. Even in his early works the painter was not very interested in linear-aerial perspectives, and already in Germany his compositions become explicitly plane. The primary nature of artistic image, its personal, deep meaning is highlighted. This is also facilitated by the choice of material - oil pastels. Energetic, uncompromising strokes of compressed pigment, in some places delicate shading of shapes give the works incredible strength.

Atölye / Atelier, 2024
Tuval üzerine çubuk yağlıboya ve yağlıboya / Oil sticks and oil on canvas
170 x 150 cm

Atelier
ARZUMANYAN
2024

Gurgen BABAYAN

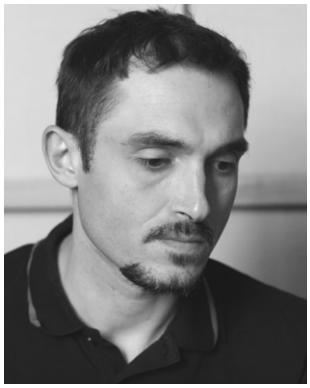

Gurgen Babayan 1984 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. 2002-2008 yılları arasında Erivan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi, Resim Bölümü eğitimi aldı. İlk kişisel sergisini ("The Realist / Gerçekçi") 2017 yılında Moskova Sanatçılar Birliği, Rusya'da gerçekleştirdi.

Figüratif bir sanatçı olan Gurgen Babayan, kompozisyonlarını yaratırken insanın en temel dürtülerini ve günlük hayata dair duygularını baz alıyor ve bunların oluşumundaki ilgi çekici yönleri analiz ederek insanoğlunun özüne dair yansımaları görsel formlar aracılığı ile bulmaya çalışıyor. Bu görsel dilin kendi kendine yettiğine ve herhangi bir sözlü izaha muhtaç olmadığına içtenlikle inanan Babayan için asıl önemli olan bu görsel formun aktarımındaki ustalık. Sanatçı, klasik sanattan, özellikle de Kuzey Rönesansı'nın resimsel geleneklerinden ilham almasına karşın yaratım sürecinde kendine dair bir sanat tarzı oluşturmaya ve resimsel bir dil geliştirmeye çalışıyor.

Babayan, eserlerinde Hristiyan mitolojilerini odağına alıyor ve bunların günlük hayatta nasıl tecelli edebileceği üzerine bizlere görsel bir hikâye sunuyor. Biçimsel olarak bu hikâyelerin "ilkel-natüralist" tarzda resmedilerek büyük bir titizlikle detaylandırıldığı, eserleri meydana getiren figürlerin, jestlerin, donuk ve statik kompozisyonların usulüne uygun bir şekilde renklendirilip ışıklandırıldığı görülüyor. Resimlerin bu ayrıntılı yüzeyleri tüm sahneyi gizemli kılıyor ve aynı zamanda havada "rüyalardan çıkıp gelen bir şeyler var" hissi uyandırıyor.

Gurgen Babayan was born in Yerevan, Armenia, in 1984. Between 2002-2008 he educated at The Yerevan State Academy of Fine Arts, Department of Painting. His first solo exhibition "The Realist" took place in Moscow Artists' Union (Russia) in 2017.

A figurative artist, Gurgen Babayan is focusing on basic instincts and emotions of daily life, analyzing the interesting aspects in their creation and trying to find by means of visual forms the reflections of humanity's self-essence. Believing this visual language to be self sufficient and not needing any further verbal explanation, the important thing for Babayan is the ingenuity in relaying this visual form. Although the artist is clearly influenced by classic arts, especially the painting traditions of Northern Renaissance, he strives to create a personal art style and a pictorial language of his own.

Babayan focuses on Christian mythology and their possible daily occurrences by creating a visual story in his works. Painted in a "primitively-naturalistic" manner and elaborated with rigor; the figures, gestures, dullish and static compositions which create the work itself are colored and illuminated in due form. These elaborated surfaces of paintings serve to create an air of mystery for the scene, while simultaneously invoking a feeling that "there is something from dreams in the atmosphere."

Paracletus, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
100 x 65 cm

David MARTIROSYAN

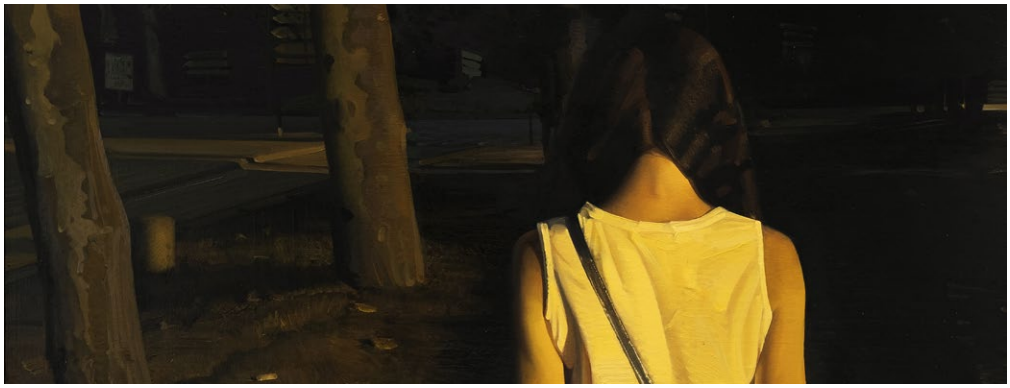

David Martirosyan 1983 yılında Kapan, Ermenistan'da doğdu. 2000 senesinde Kapan Güzel Sanatlar Okulu'nu bitirdikten sonra Erivan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim görmeye başladı ve 2006 yılında üniversitenin Resim Bölümü'nden mezun oldu. 2004 yılından bu yana Ermenistan, Rusya ve Çek Cumhuriyeti'nde gerçekleşen grup sergilerine katılan sanatçı 2019 yılından bu yana Galeri 77 ile çalışmaktadır.

Çocukluğundan beri hayalgücü yoluyla çizmekte zorlandığını, çevresideki yaşamdan ve gördüklerinden yola çıkarak resim yapmanın kendisi için daha kolay olduğunu belirten David Martirosyan'a göre resimdeki en önemli unsur kompozisyondur. Sanatçı bir zamanlar farklı kompozisyon araçları bulmaya çalışırken telifli fotoğrafçılığı keşfetmiş ve Karl Blossfeldt, Eugene Smith ve Vivian Maier gibi isimlerden çok etkilenmiştir. Resim yaparken bir fotoğrafçı gibi düşündüğünü belirten sanatçının eserleri yaşamdan alınmış birer sahne gibidir. David Martirosyan için resimsel anlamda Enguerrand Quarton'un "Pieta" eseri kompozisyonda ahenk ve simetrinin ideal örneğidir.

David Martirosyan'ın eserleri, Ermenistan, Fransa, Almanya, Rusya, Türkiye, Çek Cumhuriyeti, İngiltere, ABD, Çin gibi Dünya çapında özel koleksiyonlarda bulunabilir.

David Martirosyan was born in 1983 in Kapan, Armenia. After graduating from Kapan Fine Arts School in 2000, he started to study at Yerevan State Academy of Fine Arts and graduated from the Painting Department of the university in 2006. The artist, who has participated in group exhibitions in Armenia, Russia and the Czech Republic since 2004, has been working with Galeri 77 since 2019.

According to David Martirosyan, who stated that he had difficulty in drawing through his imagination since childhood and that it was easier for him to paint based on the life around him and what he saw, the most important element in painting is composition. The artist once discovered copyrighted photography while trying to find different means of composition and was heavily influenced by names such as Karl Blossfeldt, Eugene Smith and Vivian Maier. Stating that he thinks like a photographer while painting, the works of the artist semble scenes taken from life. For David Martirosyan, pictorially, Enguerrand Quarton's "Pieta" is the ideal example of harmony and symmetry in composition.

The works of David Martirosyan can be found in private collections around the World in various countries such as Armenia, France, Germany, Russia, Turkey, Czech Republic, UK, USA, China.

Gündönümü / Solstice, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
130 x 100 cm

Roman KAKOYAN

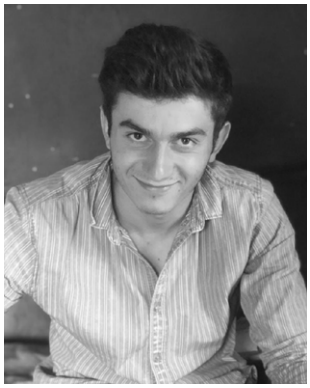

Roman Kakoyan 1998 yılında Ermenistan'ın Aragatsavan köyünde doğdu. Sanatçı, 2008-2014 yılları arasında Aragatsavan Kültür Merkezi'nde eğitim gördü. 2014 yılında girdiği Erivan'daki Panos Terlemezyan Sanat Okulu Resim Bölümü'nden 2021 yılında mezun oldu. Roman Kakoyan 2019 yılında Ermenistan Sanatçılar Birliği'nde düzenlenen bir karma sergiye katıldı.

Eserlerinde içinde yaşadığımız mekânlara odaklanan umut vadeden yetenekli genç sanatçı Roman Kakoyan, ağırlıklı olarak tek kaçışlı perspektifle oluşturduğu iç mekân kompozisyonlarını Hockney'vari çarpıcı renk paleti, ışık, gölge ve çeşitli kontrastlıklarla zenginleştirerek yarattığı illüzyonik etkiyle derinlik algımızı şaşırtan işleriyle ön plana çıkıyor. Sanatçı için strüktür çizme düşüncesi bina ve iç mekânların kendi sanatını anlatmakta arzu ettiği izlenimi yaratmanın en iyi araçları olduğunu keşfetmesiyle ortaya çıkan bir durum. Keza, Kakoyan'ın en başından beri temel arzusu çalışmalarındaki derinliği göstermek. Biçime ve maddeselliğe daha çok ilgi duyan sanatçı, renkler söz konusu olduğunda onları anlık seçtiğini ve biçimin önüne geçmemesi amacıyla renklerin tonunu azaltmanın kendisi için önemli olduğunu belirtmektedir.

Roman Kakoyan'ın eserleri ABD, Türkiye, Fransa, Almanya, İngiltere, Rusya ve Singapur'daki kişisel koleksiyonlarda yer almaktadır.

Roman Kakoyan was born in 1998 in the Armenian village of Aragatsavan. The artist studied at the Aragatsavan Cultural Center between 2008-2014. In 2021, he graduated from the Painting Department of Panos Terlemezyan State Collage of Fine Arts in Yerevan, which he entered in 2014. Roman Kakoyan participated in a group exhibition held at the Artists' Union of Armenia in 2019.

The promising and talented young artist Roman Kakoyan, who focuses on the spaces we live in in his works, stands out with his works that surprise our perception of depth with the illusionistic effect he creates by enriching his interior compositions, which he mainly creates with a single-angle perspective, with a striking Hockney-like color palette, light, shadow and various contrasts. For the artist, the idea of drawing a structure emerged when he discovered that buildings and interiors are the best tools to create the desired impression in expressing his art. Likewise, Kakoyan's main desire from the very beginning is to show the depth in his works. The artist, who is more interested in form, emphasizes that when it comes to colors, he chooses them instantly and it is important for him to reduce the tone of colors to stop them from getting in the way of the form.

Roman Kakoyan's works can be found in personal collections including USA, Turkey, France, Germany, UK, Russia and Singapore.

Sarı Tarla / The Yellow Field, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
95 x 143 cm

Daron MOURADIAN

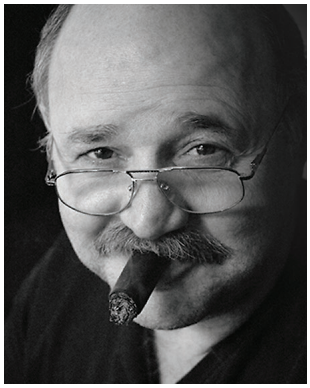

Daron Mouradian 1961 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. Sanatçı, Erivan Güzel Sanatlar Akademisi Üstün Başarı Ödülü sahibidir. Eserleri Ermenistan (1972-1991), Paris (1992-1996), Almanya, Hollanda, İsviçre ve Amerika'da sergilenmiştir. Tüm eserleri Ermeni kültüründen esinlenmiş olup, Doğu ve Batı uygarlıklarını birleştirerek geçmişin (Orta Çağ'ın) anılarını içerirler. Mouradian'ın hayal dünyası, İncil ve mitolojinin büyük bir rol oynadığı, devamlı suretle değişen bir ortamdır. Huzur dolu bir gelecekte yaşayabilmek için, bizi, kendimizi analiz edip, köklerimizi aramaya yönlendirir.

Daron Mouradian, mekaniğe duyduğu merakını, yine kendi icat ettiği seyahat araçlarına dönüştürüyor. Bazen tuhaf bir hava aracı olarak gördüğü savaş topu, bazen garip bir lokomotif ya da tahta ayaklı sallanan koca bir balığın üzerine, saraydan fırlamış kıyafetleriyle bir şövalye oturtuyor. Fakat gördüğümüz tüm bu araçların en önemli özelliği ise aslında bir yere gitmiyor olmaları çünkü Mouradian hem hareketle hem de hareketsizlikle ilgileniyor. Tuvaldeki her ayrıntıyı animasyona çevirerek tutku, ironi ve mizah dolu bir illüzyon sunuyor, hayal gücümüze sesleniyor; unutulmuş rüyaların, bilincimizde tekrar ortaya çıkmasını sağlıyor. Kullandığı renkler, masallardaki dönemleri yeniden canlandırırken, yarattığı durumlarla iktidarın saçmalığını ve şiddetin absürtlüğünü sergilediğinde, bizleri bu harikulade masalın içinden çıkan bir şiddet öyküsü ile de baş başa bırakıyor. Eserlerinin gücü, hayal kırıklığına uğramış bilincini, masalsı bir evren içinde sergilediği zarafette yatıyor. Eserleri zarif, eleştirisi ise acı. Sanatçının, bilinçli bir büyücü olmadaki yeteneği kesinlikle fark ediliyor.

2007 yılında, sanatçı ve eserleri hakkında "The Art of Daron Mouradian (Daron Mouradian'ın Sanatı)" isimli bir kitap Hollanda'da yayınlanmıştır. Ayrıca, sanatçının Türkiye'de gerçekleştirdiği ilk kişisel sergisiyle aynı ismi paylaşan ve sanatçının 2002-2017 yılları arasında ürettiği eserlerden oluşmuş "Açıkça Gizli Oyun (Open Hidden Game)" isimli bir kitap Mart 2018'de yayınlanmıştır.

Daron Mouradian was born in 1961, in Yerevan, Armenia. He was awarded the prize of Excellence of the Fine Arts Academy of Yerevan. His works are exhibited in Armenia (1972-1991), Paris (1992-1996), Germany, Netherlands, Switzerland, and New York. All his works are inspired by Armenian culture, combining the civilisations of the East and the West, and including memories of the past (the Middle Ages). Mouradian's world of fantasy is an ever-changing environment where the Bible and Mythology play a major role. He leads us to make an in-depth self-analysis, in search of our own roots, to be able to live the future with greater serenity.

Daron Mouradian transforms his interest in mechanics to self-invented tools of travel. Sometimes he places a knightly figure with palace vestments on a cannonball which he perceives as a strange aircraft, and other times on an odd locomotive or a rocking fish with wooden legs. But the most important feature of these vehicles as they appear is the fact that they are not moving at all, since Mouradian concerns himself with immobility as well as motion. By animating every single detail on the canvas, he represents an illusion laden with irony and humour, appealing to our imagination; thus, enabling the reocurrence of forgotten dreams in our consciousness. While the colors he uses reanimate the times of fairy tales, by exposing the tripe of puissance and the absurdity of violence he leaves us with a story of violence emerging from this marvelous fairy tale. The power of his works lies in his gracefulness with which he portrays his disappointed conscience in a fantastic universe. His works are elegant, but his critique is bitter. The artist's ability to become some sort of a conscient wizard is clearly apparent.

A book about his art, "The Art of Daron Mouradian" was published in 2007, the Netherlands. Besides, a book showcasing the artist's works between the years 2002 and 2017 was also published in March 2018, which was named after his first exhibition held in Turkey, "Open Hidden Game".

Costan'ın Rüyası / Dream of Costan , 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
155 x 139 cm

Armen GEVORKIAN

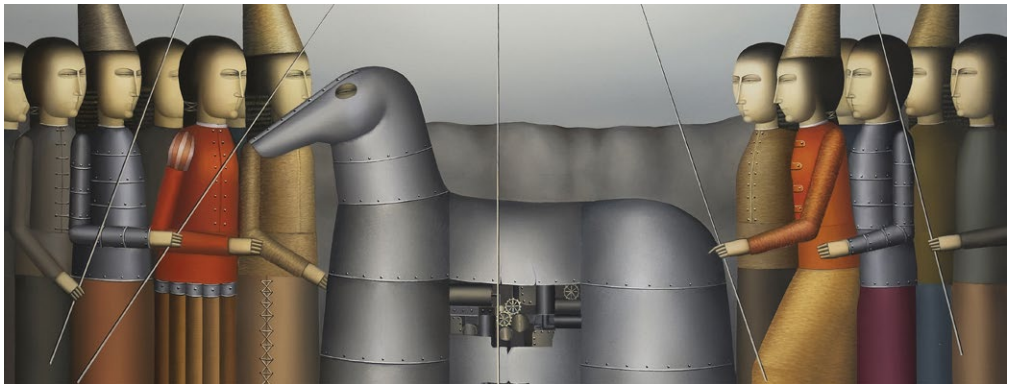

Armen Gevorkian 1958 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. Sanatçı Kh. Abovian Erivan Devlet Pedagoji Enstitüsü Güzel Sanatlar Bölümü'nden 1980 yılında mezun olmuştur. Sanatçı 1992 yılında Ermenistan Sanatçılar Birliği Üyesi olmuştur. 1980 yılından bu yana devlet ve uluslararası grup sergilerinin devamlı katılımcısıdır.

Armen Gevorkian'ın tablolarında dikkat çeken ilk şey, elde etmenin imkânsız olduğu bir orijinalliği yansıtmalarıdır. Figüratif sanata dair hemen her şey yapılmış, görülmüş ve tecrübe edilmiş olduğundan ünlü bazı örneklerin uzantısı olma kaderinden kaçınmak da gittikçe zorlaşıyor. Ancak Armen, hem kendisinin el yazısı niteliğindeki alışılmadık eşsiz tekniği, hem de irrasyonel düşünce şeklinden anladığımız üzere böylesi bir uydu rolünü almayı hiçbir zaman kabul etmeyecek türden bir sanatçı.

Kutu gibi stüdyosunda gün ışığından yoksun, dış dünyadan tamamen izole olmuş bir şekilde çalışan Armen, karakterleri ile bir tablodan diğerine yolculuk yapıyor. Bu, oldukça garip, var olmayan, organik ve bağımsız karakterlerden asla vazgeçmeyip her seferinde sadece etraflarını saran çevreyi ve içine düştükleri durumları değiştirir. Burada kurduğu tertip ve düzen takdire şayan; ortada hiçbir doğaçlama, Bohem kaosu ve sanatsal düzensizlik olmamasının yanı sıra matematik soğukluktan da eser yoktur. Armen, Ermenistan resim geleneğinin basmakalıp, çok renkli yapısını kıran sanatçılardan bir tanesi. Ancak, ölçülü renk kullanımına rağmen tablolarında trajik veya dramatik ögeler bulunmaz. Aksine, sakin ve düşünce yüklü eserler ortaya çıkarır.

Eserleri; Ermenistan Modern Sanat Müzesi, Bel-Air Sanat Galerisi (Cenevre, İsviçre), Arame Sanat Galerisi (Erivan, Ermenistan), Vinizki Galeri (Münih, Almanya), Europe Galeri (Palo Alto, Kaliforniya, ABD) ile Amerika, Almanya, İsviçre, Lübnan, Fransa ve Türkiye'deki birçok özel koleksiyonda sergilenmektedir.

Armen Gevorkian was born in 1958 Yerevan, Armenia. In 1980, Graduated from Yerevan State Pedagogical Institute named after Kh. Abovian (Fine Arts department). In 1992, he became Member of the Artists' Union of Armenia. Since 1980, a constant participant of Republican and International group exhibitions and Art Fairs.

What attracts one's attention at first sight is that the paintings of Armen Gevorkian reflect an individuality that is impossible to attain. It seems that everything has already been done, seen and experienced in figurative art and it becomes difficult to avoid the fate of becoming some appendage of famous analogues. But Armen is an artist who could never accept the role of being a satellite, which we feel from both his unusual, exceptional handwriting and irrational way of thinking.

Devoid of daylight in his boxlike studio, completely isolated from outward life, Armen travels with his personages, moving from one painting to another. He changes the surroundings and situations, never leaving this rather strange, nonexistent, organic and native state, and never wishing to emigrate. The neatness and order he has established here are worthy of respect; there is no spontaneity, nothing from Bohemian chaos or artistic disorder, but at the same time not a bit of mathematical coldness. Armen is one of those artists who breaks the mold of stereotypical, multicolored, Armenian painting. However, in spite of restrained coloring, his paintings do not contain tragic or dramatic elements – they are calm and contemplative.

His works are displayed at Modern Art Museum of Armenia, Bel-Air Fine Art Gallery (Genève, Switzerland), Arame Art Gallery (Yerevan, Armenia), Vinizki Gallery (Munich, Germany), Europe Gallery (Palo Alto, California, USA) and in private collections in USA, Germany, Switzerland, Lebanon, France, Turkey.

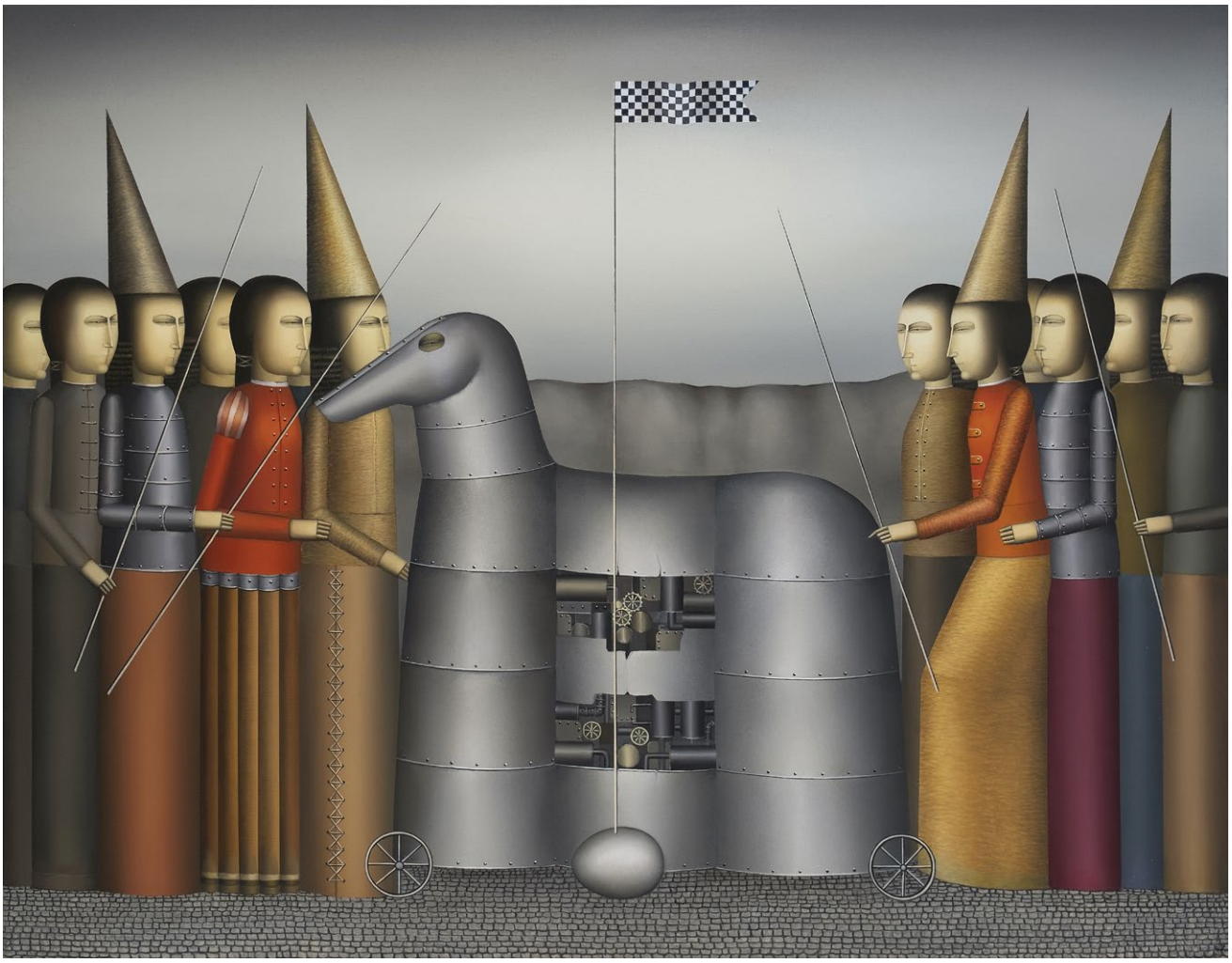

Truva Atı / Trojan Horse, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
114 x 146 cm

Sedat GİRGİN

Sedat Girgin 1985 yılında İstanbul'da doğdu. İstanbul Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Resim Bölümü'nün ardından Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Endüstri Ürünler Tasarımı Bölümü'nden mezun oldu. Birçok yayınevinde 80'i aşkın kitap resimledi. Dergi ve ajanslarda serbest illüstratör olarak çalıştı. 2007 yılında Suna Dölek ile hazırladıkları "Karıncanın Kardeşi" isimli kitap Tudem Kitap Yapım yarışmasında üçüncülük ödülü aldı ve Almancaya çevrildi. 2010 yılında katıldığı Art Vespa tasarım yarışmasında birincilik ödülü aldı. 2014 yılında The Guide İstanbul dergisinin kapak çizeri oldu. Resimlediği "Tembel Balık Sefa" isimli kitap Uluslararası Gençlik Kütüphanesi (Internationale Jugendbibliothek) tarafından White Ravens 2015 kataloğuna seçildi. Yaptığı kitap resimlemeleri ile Bratislava İllüstrasyon Bienaline ve İzmir Ege Üniversitesi Çocuk Kitabı Ressamları Müzesine seçildi, işleri sergilendi.

Sakin bir denizin esaretinden arınmış bir şekilde kendini alabildiğince katıksız ve güçlü bir şekilde içinden geldiğince ifade eden Sedat Girgin, eserlerinde insan davranışları ve duygu durumlarını kendi gözünden, kendine has üslubuyla yorumluyor. Toplumsal sınıfları, grupları ve bireyi bir tiyatro sahnesine yerleştirip alay edercesine mercek altındaki halleriyle karşımıza koyuyor. Modern insanın absürt ve tuhaf durumları eleştirel bir şekilde ele alınırken, figürlerin metamorfozu hem değişim, gelişim, benlik algısı ve kimlik arayışı olarak hem de fiziksel bir karikatürleşme ve absürt hal alarak gerçekleşiyor. Eserlerinde hiç alışık olmadığımız bir dünya yaratarak karakterlerini kendine özgü, oynak ve aynı zamanda hafif buruk bir gerçeklik içinde işleyen sanatçı, tarzını biraz sivri ama samimi olarak nitelendiriyor. Girgin, formlarla oynamayı seven ve çizdiği figürleri alabildiğine deforme ederek bunun duyguyu daha doğrudan anlattığı düşüncesinde olan bir sanatçı.

Sanatçı, bugüne kadar yurt içi ve yurt dışında birçok karma sergilere katıldı, atölyeler düzenledi, seminerlere katıldı ve seçici kurul üyelikleri yaptı. İlk kişisel sergisi "Hayretler Sirki"ni 2013 yılında açan sanatçı, daha sonra Galeri 77'de "Keçilerle Kaçarken" (2017), "Daha Da" (2019), "Abartılar Diyarı" (2020) ve "Bu Ben Değilim" (2024) isimli kişisel sergilerini gerçekleştirdi. Sanatçı İstanbul'da yaşamaktadır.

Born in Istanbul in 1985, Sedat Girgin graduated from Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Industrial Design. He has illustrated more than 80 books for many publishing houses. He has worked as a freelance illustrator for several magazines and digital agencies. In 2007, the book he illustrated titled “Ant’s Brother” (Karıncanın Kardeşi), in collaboration with author Suna Dölek, received the third prize at Tudem’s Book-Making Competition and it was translated into German. With his design “Hot Vespa” he received the first award at Art Vespa Competition. He has been making the cover illustrations of The Guide Istanbul since 2014. The book he illustrated titled “Sefa, The Lazy Fish” (Tembel Balık Sefa), in collaboration with author Tülin Kozikoğlu, has recently been selected for the 2015 White Ravens Catalogue by Internationale Jugendbibliothek. His distinctive children’s books illustrations have been exhibited at The Biennial of Illustration Bratislava [BIB].

Similar to a calm sea free from captivity, Sedat Girgin, who expresses himself as purely and powerfully as he can, interprets human behavior and emotional states in his works through his own eyes and in his own unique style. He places social classes, groups and individuals on a theater stage and puts them under the microscope as if mocking them. While the absurd and bizarre situations of modern man are critically addressed, the metamorphosis of the figures takes place both as change, development, self-perception and search for identity, and as a physical caricature and absurdity. Creating a world we are not used to in his works and rendering his characters in a unique, playful and at the same time slightly bitter reality, the artist describes his style as a bit sharp and bold, but sincere. Girgin is an artist who likes to play with forms and deforms the figures he draws as much as possible, believing that this expresses the emotion more directly.

He has participated in many national and international collaborative exhibitions, organized workshops, attended seminars and been invited to the selection committees. After his first solo exhibition “Circus of Wonders” in 2013; he opened his personal exhibitions “While Going Nuts” (2017), “Even More” (2019), “Overrated Land” (2020) and “This is Not Me” (2024) in Galeri 77. He currently lives and works in Istanbul.

Bu Ben Değilim n:4 / This is Not Me n:4, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
150 x 150 cm

Roman BABAKHANIAN

Roman Babakhanian 1973 yılında Erivan'da doğmuş, Erivan Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim almıştır. 2003 yılından beri Ermenistan Sanatçılar Birliği üyesidir. Halen Erivan'da çalışmalarını ve hayatını sürdürmektedir.

Roman Babakhanian'ın resimleri fotogerçekçidir. Eserlerinde objeler öyle bir açıdan ele alınmış ki, izleyiciye abidevi gözükmekteler. Bu da dolayısıyla imgelerin görsel algısını ilgi çekici kılar. Maddelerin gerçekçi ifadesi ve plastisite onun için çok önemli. Resme duyduğu büyük sevgi, resimlerin kaplamasına gösterdiği önemde yatıyor. Sanatçı, objeleri ve meyveleri kompozisyonunun merkezine alıyor ve onları kusursuz şekilde betimliyor, boyalı objelere özel bir gizem katan renkler seçiyor ve onları eserin ana fikri haline getiriyor. İster bir taş ister bir erik olsun, Babakhanian'ın eserlerinde objeler her zaman günlük hayatta algılamaya alışık olduğumuzdan fazlasıymış gibi duruyor. Renkler ve ışık geçişleri imgeleri daha da kutsallaştırıyor.

Okr ve mavi-yeşil tonların karışımı resimlerindeki ana renkleri oluşturuyor. Ressamın natürmortları bir renk ve ışık cümbüşü; aynı zamanda taze ve parlak meyve ve sebzelerle, alet edevatların dokunsal efektleriyle ve derin, gizemli arka planlar arasındaki olasılıklarla dolup taşıyor.

Roman Babakhanian'ın eserleri yüzyıllarca yıllık temeller üzerine kurulu olsa da tazelik ve berraklığıyla bu yüzyıldan çağdaş bir tarafı olduğunu da gösteriyor.

Roman Babakhanian was born in Yerevan in 1973 and studied at Yerevan State Academy of Fine Arts. Since 2003 he is a member of Artists' Union of Armenia. He lives and works in Yerevan, Armenia.

Roman Babakhanian's paintings are photorealistic. In his artworks the objects are presented from such an angle, that they seen monumental to the watcher. This, in its turn, makes interesting the visual perception of the images. A realistic expression of materials and plasticity are very important for him. A great love for the paint is exhibited in the beautiful skin of the paintings, to which he pays a lot of attention. Roman places the objects and fruit in the centre of the composition and depicts them flawlessly, choosing the colors in a way that endows the painted objects with special mystery, making them the main idea of the artwork. Whether a stone, a plum or another thing is painted, in Roman's works it always appears to be something more than we are used to conceiving in our daily life. The colors and the transitions of light sacralize even more the images.

The mixture tones of ochre and blue-green are the main colors of his paintings. The painter's still-lifes are full of color, light, plus fresh and glowing fruits and vegetables, the tactile effects of utensil and the possibilities between variations of deep, mysterious backgrounds.

Roman Babakhanian's artworks are built on centuries old foundations, yet very much conveys a sense of this century with a contemporary edge of freshness and clarity.

Taş Hikâyeleri N29 / Stones Story N29, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
55 x 75 cm

Roman BABAKHANIAN

Vahram DAVTIAN

Vahram Davtian 1961 yılında Vanadzor, Ermenistan'da doğdu. O, büyülü bir gerçekçilik ve absürtlük arasında hareket eden bir sanatçı. Eserleri, ironi ve nostalji dolu, hayali ve tuhaf bir dünyayı resmeden, temiz ve akıllı bir teknikten geliyor. Sanatçı, tuvallerinin ana fikri olan plastikliğin tasvirini ön plana çıkartmak için bu sanatsal araçları ustaca kullanıyor. Vahram'ın tablolarını "plastik pasajlar" olarak adlandırmak gayet mümkün. Gerçek dünyadaki plastiklik kavramı; zamanın yavaşlaması ve olayların aceleye getirilmemesine dair bir algı yaratan maddenin işlenebilirliğini simgeler. Vahram'ın karakterleri de aynı bu şekilde görünüyor – miskinlik ve dalgınlığı, gösterişliliği ve ağırbaşlılığı aynı anda taşıyorlar. Figüratif plastiklikteki olasılıkların geliştirilmesi, sanatçıyı bir karnaval kostümleri dünyasına sürüklüyor. Eserlerini, "Eski Ustalar" tarafından kullanılan; renklerin derinliğinin aktarımını sağlayıp, derecelendirmelerini azami seviyede yansıtan tek yöntem olan, çok katmanlı boyama yöntemi ile yaratıyor. Tekniğe kusursuz bir şekilde hâkim olması, sanatçıya ana fikri geliştirmek ve yarattığı dünyaya dalıp, yasalarını öğrenmek için daha fazla zaman veriyor.

Sanatçı, insan yaşamını her birimizin üzerimize düşen rolü ifa ettiğimiz bir tiyatro sahnesi gibi görüyor ve bu yolla oluşturduğu hikâyelerini büyük bir titizlikle bizlere aktarıyor. Eserlerinde fantastik aksesuvarlar ile özenle hazırlanmış görkemli karnaval kostümleri içindeki karakterlerini, zamanın yavaşladığı ve mekânın belirsizleştiği çok katmanlı bir atmosfer içinde bizlere sunuyor.

Sanatçı; 2000 yılında "En İyi Resim" Ödülü (Fantastik Sanatlar Müzesi, İsviçre) ve 2012 yılında ise "Prix D'excellence, Nouvelle Dimension" Ödülü'ne (Monako) layık görülmüştür. 2013 yılında ise "Arshile Gorky Altın Madalyası" (Ermenistan) ödülünü kazanmıştır.

Vahram Davtian was born in 1961 in Vanadzor, Armenia. He is an artist who moves between magical realism and the absurd. His artworks come from a clear and smart technique which shows a dreamed and strange world full both of irony and nostalgia. The artist skillfully uses all these artistic devices in order to bring to the foreground the main idea of his canvases–the depiction of plasticity. Vahram's paintings can be certainly called "plastic passages". The notion of plasticity in the real world implies the smooth malleability of matter that creates an impression of the slowing of time and unhurriedness of events. This is exactly how the characters of Vahram's appear–indolent and contemplative, imposing and graceful at the same time. The development of possibilities of the figurative plasticity leads the artist into the world of carnival costumes. He creates his works with the method of multilayered painting, the very same that was used by the "Old Masters" and the only one that allows to convey the depth of colors and to reflect the maximum of their gradations. The perfect mastery of the technique leaves the artist more time to develop the subject matter and to submerge into the world that he created and to study its laws.

The artist sees life as a theater stage where each of us perform our roles and relays with elaboration the stories he creates this way. In his works, he presents his characters dressed in spectacular and elaborate carnival costumes embellished with fantastic accessories within a multi-layered atmosphere where the time slows down and the space becomes vague.

Vahram Davtian won the "Best Painting" Award (Fantastic Art Museum, Switzerland) in 2000 and "Prix D'excellence, Nouvelle Dimension" Award (Monaco) in 2012. He also awarded "Arshile Gorky Gold Medal", (Armenia) in 2013.

Hafta Sonu / Weekend, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
120 x 260 cm

Evgenia SARÉ

1959 yılında Erivan, Ermenistan'da doğan Evgenia Sarkissian (Saré), kendi memleketinde bulunan Ulusal Güzel Sanatlar Akademisi'nden mezun oldu. Kırktan fazla tiyatro ve dört sinema filminde yer aldığı set tasarımcılığı mesleğinin yanı sıra karakterlerine hayat vermek için seramikten bronz heykellere, gravürden monotipe uzanan birçok tekniği araştırmıştır. 1991 yılında Paris'e taşınmasından itibaren kendisini neredeyse tamamen yağlıboya resimlere adamış olan sanatçının eserleri birçok özel koleksiyonda ve müzede yer almaktadır.

"Resim yapmak için tek motivasyonum resmetme sürecinden aldığım haz. Tatlı, güzel, şık ve hepsinden öte çok insan olan karakterlerimle iyi hissediyorum. Her zaman çalışıyorum, elimde bir fırça ya da kalem olmasa da her bakış, her hareket, her söz, gelen geçenler, etrafımdaki her şey hazinemi oluşturuyor. Karakterlerimi arındırıyorum, hasetliği, tatsızlığı, gündelik güçlüklerin gri perdesini uzaklaştırıyorum ve resimlerimin içinde hayatlarına dinginlik ve mutlulukla devam edebiliyorlar." Saré

Saré'nin yaratma süreci oldukça meşakkatli. Gün içinde yanında sürekli bir defter taşıyan ve fırsat buldukça çizim yapıp notlar alan sanatçı bu karakterlerini geliştirme süreci sonunda belirlediği bir kompozisyonu "glaze" tekniği kullanarak tuval üzerinde yağlı boya ile resmediyor. Özellikle 15. ve 19. yüzyıllar arasında eski ustaların sıklıkla kullandığı bu "glaze" tekniği en basit anlatımla; genellikle geniş, yumuşak kıllı bir fırça yardımıyla iyice kurumuş başka bir opak boya tabakası üzerine yeni şeffaf bir boya katmanı uygulanarak üst ve alt boya katmanlarının fiziksel olarak değil de optik olarak karışmasına olanak tanıyan, resmin yüzeyine gerçek bir derinlik duygusu ve parlak bir görünüm kazandırırken optik renk illüzyonları oluşturup üç boyutlu görünmesini sağlayan, oldukça zaman alan ve planlı çalışma gerektiren bir teknik. Size geriye dönüp düzeltme ya da tuval üzerinde doğaçlama yapma lüksü vermiyor.

Born in 1959 in Yerevan, Armenia, Evgenia Sarkissian (Saré) graduated from the National Academy of Fine Arts in her hometown. Along with her job as a set designer (over 40 productions in theater and 4 in cinema), she explored several techniques to give life to her characters, ranging from ceramics to bronze sculptures, through etching and monotype. Since her moving to Paris in 1991, she devoted herself almost entirely to oil painting. Her works are in many private collections and museums.

"My only motivation to paint is the pleasure that I get from the painting process. I feel good with my characters that are sweet, nice, stylish, and most of all, very human. I always work, even when I have no pencil or paintbrush in my hand, every look, every move, every word, every passerby, everything around me fill up my painter's treasury. I refine my characters, I take away the malice, the bitterness, the gray veil of daily hassles, and they continue their life in my paintings, in serenity and happiness." - Saré

For Saré, the process of creation is tedious. Constantly carrying around a notebook and always drawing and taking notes as occasion serves, the artist paints the composition that she settles on as a result of this character development by using the "glaze" technique with oil paint on canvas. Especially used by old masters between 15th and 19th centuries, this "glaze" technique can be put in simple terms as an arduous, time-consuming way of applying a transparent layer of paint with a broad, soft-haired brush on another underlying opaque layer of paint that was previously well-dried; allowing the top and bottom layers to blend optically instead of physically, imbuing the surface of the painting with a real feel of depth and a bright appearance while also serving to create a three-dimensional look by forming optical illusions of color. Once applied, it definitely rules out the possibility of any rectification or improvisation on the canvas.

İkili / Duo, 2019
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
100 x 81 cm

Mehmet Resul KAÇAR

Mehmet Resul Kaçar 1984 yılında Diyarbakır'ın Dicle ilçesinde doğdu. İlköğretim, ortaöğretim ve lise eğitimini Ergani ilçesinde tamamladı. 2003 yılında özel yetenek sınavıyla Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Eğitim Fakültesi Resim-İş Öğretmenliği Bölümünü kazandı. Resim ana sanat dalından 2007 yılında mezun oldu. 2008 yılında MEB'e bağlı çalışmaya başladı. 2009 yılında kısa filmlere karşı merak saldı ve deneysel çekimler yaptı. 2018 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Temel Sanat ve Tasarım bölümünde yüksek lisans programına başladı. Sanatçı İstanbul'da yaşamakta ve çalışmalarına devam etmektedir.

İlk kişisel sergisini 2006 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde açan Mehmet Resul Kaçar, "Hebun (Var Olmak)" isimli ikinci kişisel sergisini 2015 yılında Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'nde gerçekleştirmiştir. Bunlara ilave olarak, 2006-2019 yılları arasında yurt içinde çeşitli grup sergilerinde yer almıştır. Ayrıca, 2005-2019 yılları arasında katıldığı resim yarışmalarında eserleri sergilenmeye layık görülmüş ve çeşitli ödüller kazanmıştır. Sanatçı, "Güllerin Ovası" isimli İstanbul'daki ilk kişisel sergisini 2021, "Rüya Bitti Kırmızı Ceket" isimli sergisini ise 2023 senesinde Galeri 77'de gerçekleştirmiştir.

Sanatseverlerin ismini Mamut Art Project 2019 edisyonundan hatırlayacağı Mehmet Resul Kaçar, resimlerinde geçmişten günümüze dünyamızdaki olumsuz değişimi doğa ve hayvanlar ekseninden anlatıyor. Eserlerin dikkat çeken noktası fondaki standart temanın (başak tarlası) üzerindeki figürlerin ve rollerin değişkenliği oluyor. Sert bir coğrafyada, bu şiddetli-kurak alanda, doğa, insan ve hayvan çatışmasını gösteren resimleri insanın aklına iktidarla boğuşan ve yer yer kendisi de iktidar olan figürleri getiriyor.

Mehmet Resul Kaçar was born in Dicle district of Diyarbakır in 1984. He completed his primary, secondary and high school education in Ergani district. In 2003, he won the Anadolu University Faculty of Fine Arts and Education, Department of Art Education with a special aptitude test. He graduated from the department of painting in 2007. He started to work under the Ministry of National Education in 2008. In 2009, he was interested in short films and made experimental shots. In 2018, he started his master's degree at Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Basic Art and Design. The artist lives and works in Istanbul.

Having opened his first solo exhibition in 2006 at Eskişehir Anadolu University Faculty of Education in 2006, Mehmet Resul Kaçar held his second solo exhibition "Hebun (Being)" in Diyarbakır Metropolitan Municipality in 2015. In addition, he participated in various group exhibitions in Turkey between 2006-2019. In addition, his works were deemed worthy to be exhibited in painting competitions between 2005-2019 and he won various awards. The artist held his first solo exhibition in Istanbul, titled "Field of Roses" in 2021, and another one titled "The Dream is Over, Red Jacket" in 2023 at Galeri 77.

Mehmet Resul Kaçar, whose name art lovers will remember from the 2019 edition of Mamut Art Project, relays the negative change in the world from the past until today from the perspective of nature and animals. The most striking point of his is the fluidity of the roles and figures on a standard theme (a field of wheat) in the background. In a rugged landscape, in this violent-barren sphere, his paintings depicting human and animal conflict reminds the audience of figures in a struggle with rulership and sometimes in a position of rulership themselves.

Göç III / Migration III, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
190 x 150 cm

Mikayel OAHNJANYAN

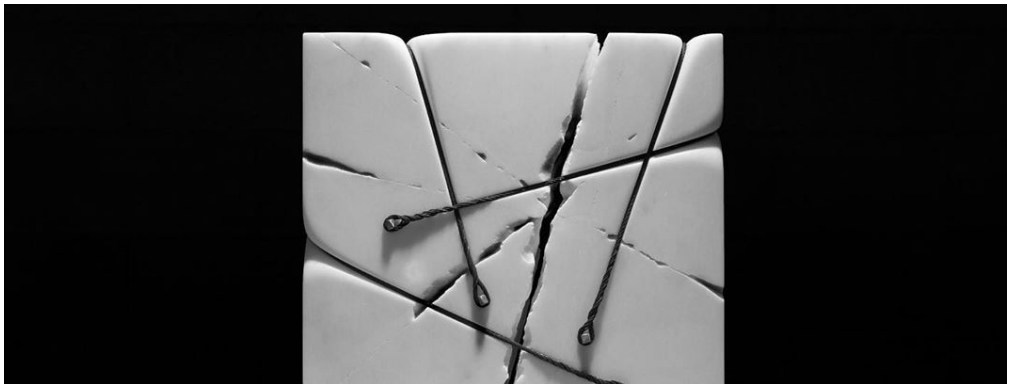

Mikayel Ohanjanyan 1976 yılında Ermenistan'ın Erivan kentinde doğmuştur. Yaşamını ve çalışmalarını Floransa ve Pietrasanta kentleri arasında sürdürmektedir.

Erivan P. Terlemezyan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden 1995 yılında mezun olduktan sonra eğitimine Erivan Güzel Sanatlar Akademisi'nde devam etmiş, 2001 yılında mezun olmuştur. 2000 yılında, İtalya'ya taşınması nedeniyle Floransa Güzel Sanatlar Akademisi'ne katıldı ve 2005 yılında öğrenimini tamamladı. Sanat kariyeri boyunca birçok ulusal ve uluslararası sergilere katılan sanatçı; 2010 yılında 12. Venedik Mimari Bienali'ne (Ulusal Pavyon bünyesinde); 2011 yılında 54. Venedik Sanat Bienali'ne (Yan Etkinlikler) ve 2015 yılında Ermenistan'ın En İyi Ulusal Katılım dalında Altın Aslan ödülü aldığı 56. Venedik Sanat Bienali'ne (Ermenistan Ulusal Pavyonu bünyesinde) katılmıştır. 2016 yılında "Diario" eseri, Londra'da bulunan Regent's Park içerisinde sergilenen Frieze Sculpture Park için seçilmiştir; akabinde aynı eser saygınlığı ile bilinen Yorkshire Sculpture Park için de seçilmiştir. 2017 yılına gelindiğinde, Ohanjanyan'ın iki eseri FIAC - On Site projesi kapsamında Paris'te Petit Palais önünde sergilenmiştir. 2018 yılında "The Threshold is the Source (Eşik, Kaynaktır)" eseriyle Opera del Duomo Müzesi için Uluslararası E. Marinelli Çağdaş Sanat Ödülü'nü kazanmıştır. Eser, Floransa'da bulunan Opera del Duomo Müzesi'ndeki Opera di Santa Maria del Fiore daimî koleksiyonu içerisinde sergilenmektedir.

Sanatçının en önemli başarıları arasında;
Uluslararası E. Marinelli Çağdaş Sanat Ödülü, Opera del Duomo Müzesi, Floransa, İtalya, 2018
Seçilmiş Sanatçı, FIAC - On Site Projesi, Petite Palais, Paris, Fransa, 2017
Seçilmiş Sanatçı, Yorkshire Sculpture Park, West Bretton, Birleşik Krallık, 2017
Seçilmiş Sanatçı, Frieze Sculpture Park, Regent's Park, Londra, Birleşik Krallık, 2016
Altın Aslan Ödülü – Ermenistan Ulusal Pavyonu, 56. Venedik Bienali, İtalya, 2015
1'incilik Ödülü - Premio Henraux, İtalya, 2014
1'incilik Ödülü - Premio Targetti Light Art, İtalya, 2009
1'incilik Ödülü - MOVIN'UP 2006, İtalya, 2006
1'incilik Ödülü – II. Pavia Uluslararası Çağdaş Sanat Bienali, İtalya, 2003
Onur Ödülü - XX Premio Firenze, İtalya, 2002
3'üncülük Ödülü - XIX Premio Firenze, İtaly, 2001
3'üncülük Ödülü – XIII. Ravenna Uluslararası Heykel Bienali, İtalya, 1998

Mikayel Ohanjanyan was born in Yerevan, Armenia in 1976, lives and works between Florence and Pietrasanta.

He attended the P. Terlemezyan State College of Fine Arts of Yerevan (graduated in 1995) followed by the State Academy of Fine Arts of Yerevan (graduated in 2001). In 2000, upon relocation to Italy, he entered the Academy of Fine Arts of Florence (graduated in 2005). During the course of his artistic career, he has participated in various national and international exhibitions, such as the 12th Venice Biennale of Architecture in 2010 (National Pavilion of Armenia), 54th Venice Biennale of Art in 2011 (Collateral Event) and the 56th Venice Biennale of Art in 2015 (National Pavilion of Armenia), in which Armenia was awared The Golden Lion for Best National Participation. In 2016, the work "Diario" was selected for the Frieze Sculpture Park 2016, exhibited at Regent's Park in London and subsequently the same work was chosen for the prestigious Yorkshire Sculpture Park. In 2017, two works by Ohanjanyan were chosen for the FIAC - On Site project, exhibited in front of Petit Palais in Paris, France. In 2018, the work "The Threshold is the Source" won the E. Marinelli International Contemporary Art Award for the Opera del Duomo Museum. The work is placed in the permanent collection of the Opera di Santa Maria del Fiore / Opera del Duomo Museum in Florence.

Among his most important achievements are:
Winner of the E. Marinelli International Art Award, Museum of Opera del Duomo di Firenze, Italy, 2018
Selected Artist for FIAC - On Site, Petite Palais, Paris, France, 2017
Selected Artist for Yorkshire Sculpture Park, West Bretton, UK, 2017
Selected Artist for Frieze Sculpture Park, Regent's Park, London, UK, 2016
Golden Lion - The National Pavilion of Armenia 56th Venice Biennale, Italy 2015
1st Prize - Premio Henraux, Italy, 2014
1st Prize - Premio Targetti Light Art, Italy, 2009
1st Prize - MOVIN'UP 2006, Italy, 2006
1st Prize - II International Contemporary Art Biennale of Pavia, Italy, 2003
Honorary Degree - XX Premio Firenze, Italy, 2002
3rd Prize - XIX Premio Firenze, Italy, 2001
3rd Prize - XIII International Sculpture Biennale of Ravenna, Italy, 1998

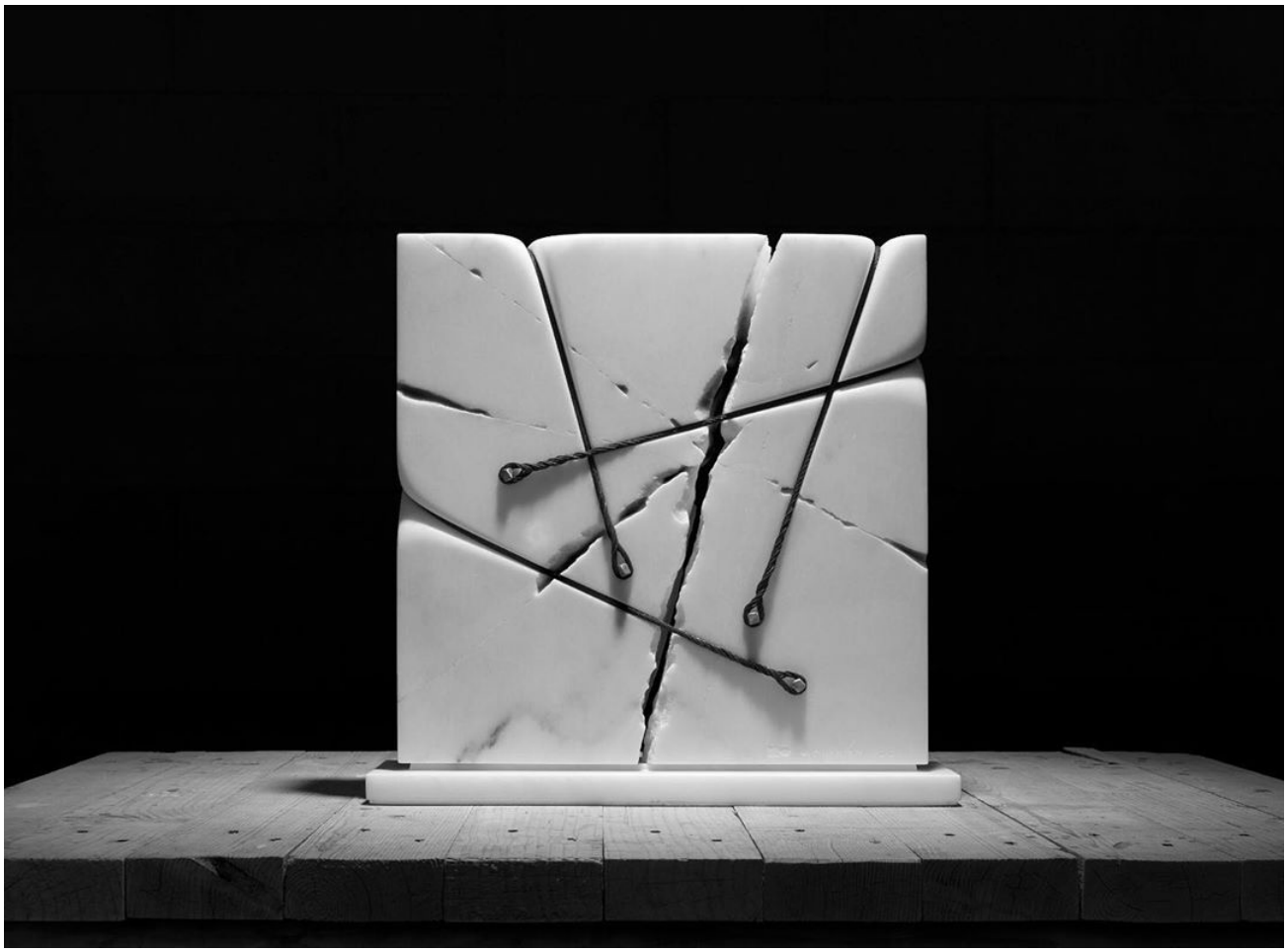

Bağ #6 / Legami #6, 2019
Mermer, paslanmaz çelik kablolar ve demir çiviler / Marble, stainless steel cables and iron nails
42,5 x 43,5 x 12,5 cm

Mikayel OAHNIANYAN

Mesut KARAKIŞ

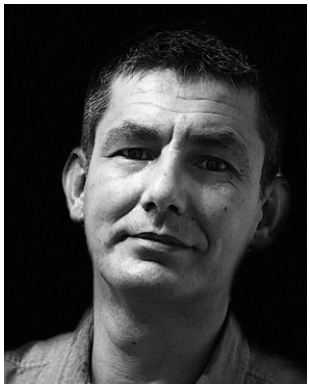

Mesut Karakış 1976 yılında Sakarya'da doğdu. 1999 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü, Hüsamettin Koçan Atölyesi'nden mezun oldu. Öğrencilik yıllarından itibaren çeşitli karma sergilerde yer aldı. 2000-2015 yılları arasında Prof. Tayfun Erdoğmuş'un asistanı olarak çalışan sanatçı, "Boşlukta Bir An" isimli ilk kişisel sergisini 2019 yılında ve "Serial Beauty" isimli ikinci kişisel sergisini 2020 yılında ve "Katmanlar ve Oluklar" isimli en son kişisel sergisini ise 2021 yılı sonunda Galeri 77'de gerçekleştirdi. Sanatçı çalışmalarını halen İstanbul'da sürdürmektedir.
Mesut Karakış gibi biçimci ressamlar için önemli olan sanatsal unsurlar formlar ve renklerdir. Eserlerinin kompozisyonu, resmin içsel yapısına odaklanarak azami estetik ve görsel etkiyi amaçlar. Karakış, üretiminde ve temsilinde yeni yollar açarak soyut resmi klasik sınırlarından ileri taşıyan yaratıcı sanatçılar arasında yer almakta. Mesut Karakış, yapıcılık ve yıkıcılık arasında gidip gelen sofistike ve kendine özgü bir resim tekniği geliştirmiştir. Resimlerinde açığa çıkan nihai görselde, en ön katman fırçayla boyanmamıştır. Sanatçı, zemindeki rengin belli bölümlerini eritmek ve ayırmak için akrilik boya ve su arasındaki kimyasal reaksiyonu kullanır. Her resim kişisel bir kompozisyonun parçası olarak katman katman işlenen yüzeylerle başlar. Bu süreçte kompozisyon ve renk paletine göre tekrar tekrar uygulanan farklı boya kalınlıkları ile oluşturulan her akrilik renk katmanı bir önceki ve bir sonraki ile etkileşime girerek yeniden tanımlanır. Yüzeyi örtme işlemi tamamlandıktan sonra kompozisyon planına göre yüzey katmanları zımparalanıp eritilerek ve patine edilerek yavaş yavaş inceltilir ve eksiltilir. Bu eksiltme işlemleri sayesinde alt katmanların renk ve dokuları açığa çıkartılarak yüzeye taşınır ve yepyeni bir görünüm ve izlenim yaratır. Uzaktan bakıldığında izlenen derinlik ve dokusal değerler, dokunsal yakınlıkta tuvalin düz ve pürüzsüz yüzeyi ile izleyicide bir illüzyon etkisi yaratır.

Mesut Karakış was born in Sakarya, in 1976. He graduated from Marmara University Faculty of Fine Arts, Hüsamettin Koçan Workshop, Department of Painting. He has participated in various group exhibitions since he was a student. Working as the assistant of Prof. Tayfun Erdoğmuş between 2000-2015, the artist opened his first solo exhibition "A Glimpse into the Void" in 2019, his second solo exhibition "Serial Beauty" in 2020, and the latest one named "Layers and Grooves" at the end of 2021 in Galeri 77. He currently works and resides in Istanbul.
For formalist painters like Mesut Karakış, shapes and colors are the only artistic elements that matter. Focusing on the intrinsic structure of painting itself, the work's composition aims for a maximal aesthetic impact and retinal effect. Mesut Karakış counts among these innovative artists that push abstract painting beyond its classic limits for opening-up new ways of production and reception.
Mesut Karakış' sophisticated and individual painting technique shifts permanently between construction and destruction. In his paintings, the final image that appears on the foreground is not painted with a brush. The artist uses a chemical reaction between water and acrylic paint for disengaging and dissolving certain parts of the color from the ground. Every painting begins with surfaces being treated one layer at a time as part of a personal composition. During this process, each acrylic color layer which are themselves the product of different densities of paint reapplied according to composition and color palette, is redefined by interacting with both the previous and the next layers. After sheeting of the surface is finished, individual layers are thinned and reduced by being sandpapered and patinated according to the plan of each composition. Through this process of reduction, the colors and textures in the lower layers become evident and come to surface, revealing a whole new look and impression. The depth and the textural value of the work when seen from a distance, together with the flat, smooth surface of the canvas while looked closed enough to touch, serve to create an effect of illusion on the audience.

İsimsiz / Untitled, 2024
Tuval üzerine akrilik / Acrylic on canvas
140 x 180 cm

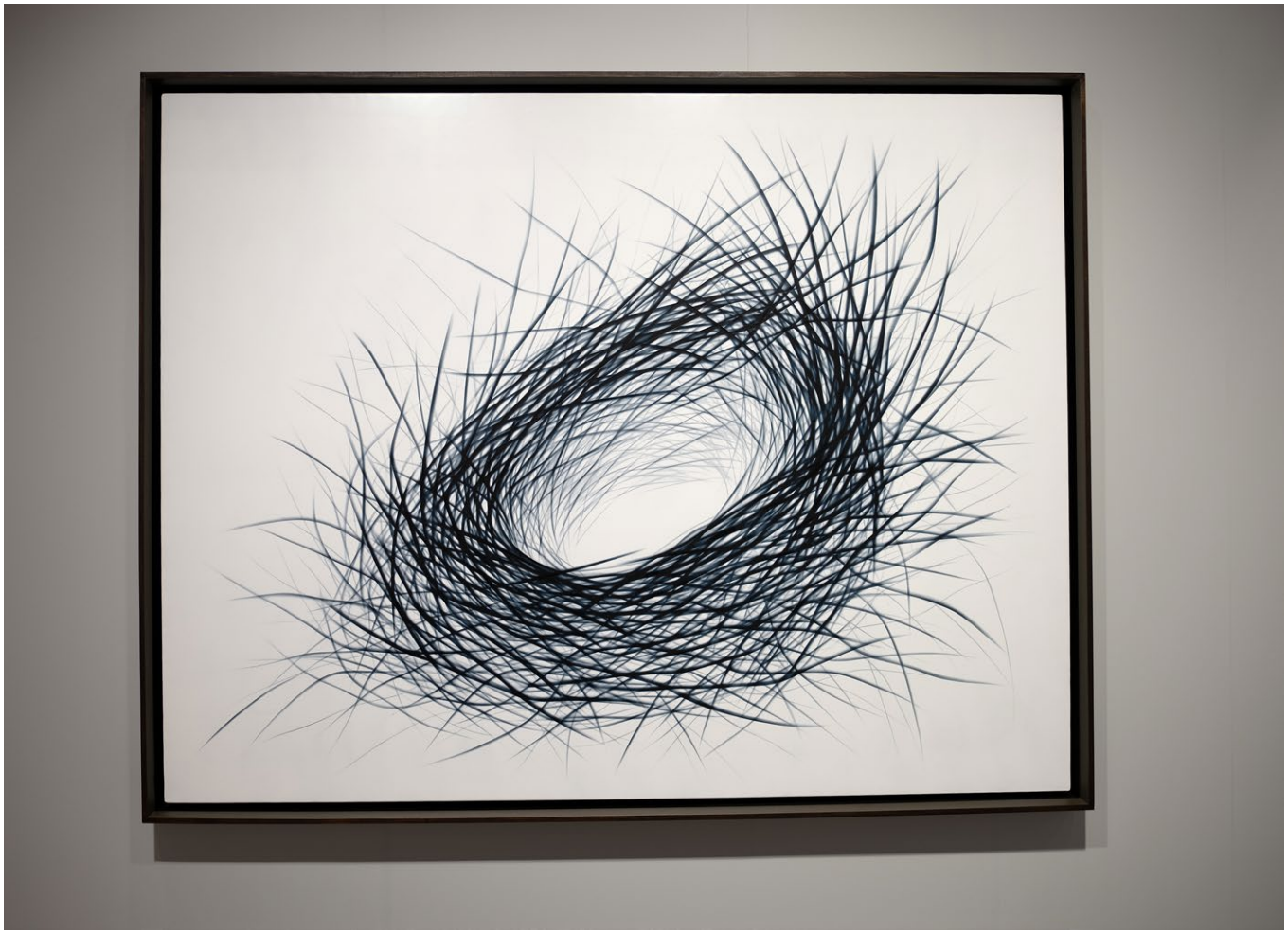

Armén ROTCH

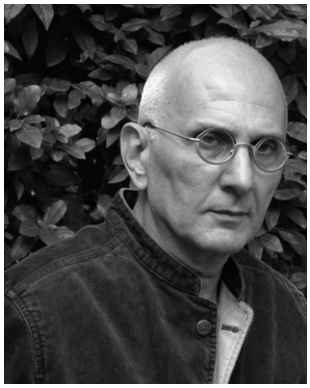

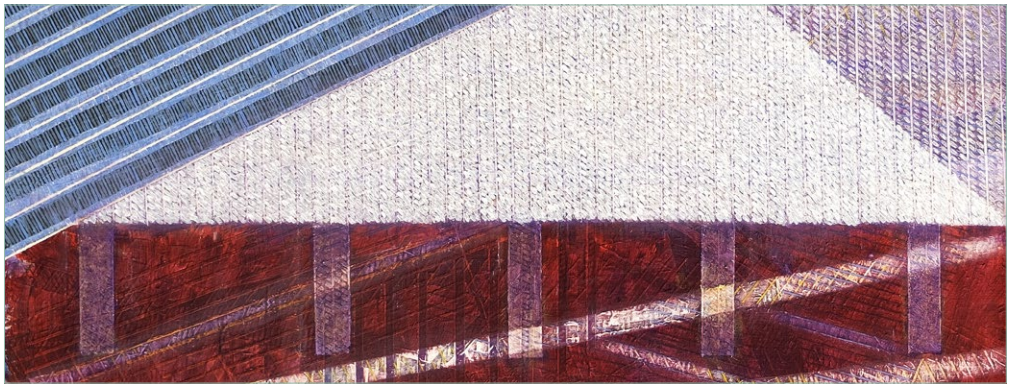

Armén Rotch 1955 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. Sanatçı sanata, 1978 yılında Armén Hadjian adıyla Ermenistan'da "Carré noir" grubu ile başlamış, 1980'lerde kurucusu olduğu "3ème étage" avant-gardistleriyle sergiler açmış ve 1987'de Birinci SSCB Avant-Gardistleri Buluşmasına katılmıştır. Bu noktada çalışmalarını Ermenistan'ın dışında da sergilemeye başlayarak 1988 yılında Estonya'nın Narva kentinde, 1989'da Paris'te, 1990'da Kopenhag'da, 1991'de Moskova, Viyana ve New York'ta sergiler düzenlemiştir. 1993 yılından bu yana da Paris'te yaşamakta ve çalışmaktadır. 1990'lı yılların başında, eserleri Ermeni Sanat haftası kapsamında Almanya'da bulunan Bochum Müzesi'nde ve New Jersey'deki Zimmerli Sanat Müzesi'nde sergilenmiştir. Paris'teki Ermeni MAC Koleksiyonu sergisine katılmış ve daha sonra eserleri Toulouse'daki Caisse d'Epargne pour l'Art Contemporain Vakfı'nda gösterilmiştir. 2011 yılında, yaptığı çalışmalar Parcours Saint Germain FIAC-off'da ve SAM Sanat Projeleri Vakfı'nda sergilenmiştir. Paris yakınlarındaki Espace Art et Liberté ve Ermenistan'daki ACCEA'da (Ermeni Çağdaş Deneysel Sanatlar Merkezi) tamamen kendisine ayrılmış retrospektif sergileri düzenlenmiştir. Ayrıca, 2015 yılında Gümrü Bienali (Ermenistan) ve Douai Bienali'nde (Fransa) yer almıştır.

Armén Rotch'un en bilinen çalışmaları, çay poşetlerinden büyük bir yaratıcılıkla dönüştürerek basit ve hatta neredeyse minimal desenlerle oluşturduğu kolaj ve enstalasyonlarıdır. Sanatçı, burada çay poşetlerini hem ana motif (özne) hem de sanatını oluşturan temel teknik malzeme (nesne) olarak kullanıyor. Rotch'un bu sıradan ve gündelik malzemeleri yeni bir amaç uğruna bir araya getirerek yeniden oluşturduğu duru güzellikteki duyusal ve çok katmanlı çarpıcı eserleri, çağdaş sanatta çok sık görülen kendini beğenmişliğin aksine bir tevazu ve hatta alçakgönüllülük hissi veriyor. Bir zamanların lüks bir ürünü olarak görülerek kıtalar arası ticareti yapılan çayın tarihi öneminin yanı sıra Rotch için hemen her kültürde önemli bir yer tutan ve gündelik hayatlarımızda sıklıkla kullandığımız bu çay poşetleri, insan hayatı/nefesi ve yaşamlarını temsil ediyor. Bir araya gelen bu her bir nefes ve yaşam aslında toplum olarak içimizdeki çok sesliliğin hikâyelerini ve ahengini bizlere aktarıyor. Ayrıca, eserlerinde kullandığı bu özel malzeme sebebiyle sanatın en mütevazı ve zenginlikten yoksun sıradan ve gündelik materyallerle yapıldığı İtalyan Arte Povera akımının etkileri de hissedilebilir.

Armén Rotch was born in 1955, in Yerevan, Armenia. He first began to exhibit his work in Armenia in 1978 under the name of Armén Hadjian, with the "Carré noir" Group, and continued to exhibit into the 1980s with the avant-gardists of the "3ème étage", of which he was one of the founders, taking part in the "First Gathering of USSR Avant-gardists" in 1987. At this point, he began to show his work beyond Armenia: in Narva, Estonia in 1988; in Paris in 1989; in Copenhagen in 1990; and in Moscow, Vienna, and New York in 1991. He lives and works in Paris since 1993. In the early 1990s, he exhibited during the Armenian Art week at the Bochum Museum in Germany and at Zimmerli Art Museum in New Jersey. He participated in the Armenian MAC Collection exhibition in Paris and is then presented at Caisse d'Epargne pour l'Art Contemporain Foundation in Toulouse. In 2011, his work was shown at Parcours Saint Germain FIAC-off and at SAM Art Projects Foundation. A retrospective exhibition was devoted to him at the Espace Art et Liberté near Paris and at ACCEA (Armenian Center for Contemporary Experimental Art) in Armenia. He also took part in the Gyumri Biennial (Armenia) and in the Douai Biennial (France) in 2015.

The most well-known of Armén Rotch's works are the collages and installations he makes with simple, even minimalistic patterns using tea bags. Here, the artist uses the tea bags as both leitmotiv (subject) and main technical material (object) which forms his art. Taking these most simple and common materials and using them to create sensory and multi-layered works that are pure in beauty, Rotch displays a body of work which almost appears to have humility and modesty, unlike the sense of smugness we often get in contemporary art scene. Once seen as a luxurious item and traded internationally, the tea has a historical prominence – but in Rotch's eyes these tea bags that we use very often in our daily lives exemplify the very breath and the existence of human beings. Every breath and life drawn together are actually used to relay the stories of the polyphony within us and the harmony therein. Owing to his usage of this special material, the influence of Arte Povera could be felt, which is an Italian art movement, modest and bereft of any vanity; in which the artists use only the most simple and common materials.

İsimsiz / Untitled, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
187 x 114 cm

Kirkor SAHAKOĞLU

İstanbul doğumlu olan Kirkor Sahakoğlu, Getronagan Lisesi'nin ardından Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Reklam Grafiği Bölümü'nden mezun oldu. Daha sonra Milano'da Istituto Europeo Di Design'da yüksek lisansını tamamladı. Domus Academy'de bir süre eğitim aldı ve atölyelere katıldı.

1985 yılından itibaren Türkiye'nin önde gelen reklam ajanslarında sanat yönetmenliği ve yaratıcı yönetmenlik yaptı. Ardından 1995 yılında kendi ajansını kurdu. Markalaşma sürecinde pek çok kuruma ve ürüne destek verdi. Reklamcılığı süresince çok sayıda Kristal Elma ödülü kazandı. 2010 yılından bu yana serbest çalışan, ajanslara ve kuruluşlara danışmanlık yapan Sahakoğlu, 2000 yılından beri Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Sanatlar Bölümü'nde ders veriyor. Bilgi Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, İzmir Ekonomi Üniversitesi, Doğuş Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Bahçeşehir Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde ve Türkiye Reklamcılık Vakfı'nın aralarında bulunduğu çeşitli kurumlarda seminerler ve atölyeler düzenledi.

İnsan ruhunu temsil eden duygular, dış dünyanın içimizdeki yansımaları ve birtakım güncel kavramlar üzerinden bizleri müthiş derinlikli görsel yolculuklara çıkaran Kirkor Sahakoğlu, özellikle kelimeler ve onların içerdiği imgeler ile olan ilişkimizi soyut eserleri üzerinden sorgulayan bir sanatçı. Foucault, Baudrillard, Adorno gibi düşünürler ve varoluşçu felsefeye duyduğu yakınlık tüm eserlerine yansıyor; Milan Kundera'nın "Sadece rastlantı bir şeyler söyler bize..." sözüne paralel tüm işlerini doğaçlama bir üslup ile gerçekleştiriyor. Sahakoğlu, kendi hayatı ve hissettiklerinden yola çıkarak eserlerinde adeta bizleri gördüğümüzü değil, görünmeyeni düşünmeye davet ediyor. Soyut Dışavurum tarzı çalışmalarında genellikle farklı malzemeleri buluşturan, eserlerine ara ara kendi hayatında bir anısı olan türlü nesneleri de eklemekten kaçınmayan ve bütün renklere eşit mesafeyi gözettiğinin altını çizen Sahakoğlu için resimlerinin anlamı "...Burada görülecek şey, ilk bakışta karşımıza çıkan birtakım yüzeyler, birtakım renkler ya da birtakım kompozisyonlar değildir. Onların 'derininde, derininde, daha derininde yatan' bir 'ben'in tutkuyla açığa çıkartılma isteğidir."

Kirkor Sahakoğlu 2013 yılında Tütün Deposu'nda "Dildilian Kardeşlerin objektifinden Bir Ermeni Ailesinin Yitik Geçmişine Tanıklıklar 1872-1923" adlı serginin küratörlüğünü üstlendi. Çeşitli sergilerde çalışmaları yer alan sanatçı, 2015 yılında Tütün Deposu'nda "EKSİK" isimli ilk kişisel sergisini açtı. İkinci kişisel sergisi "UTOPIA"yı ise 2017 yılında Galata Rum Okulu salonlarında gerçekleştirdi. Sanatçı 2019 yılı içinde "TUTKU" isimli kişisel sergisini Milli Reasürans Sanat Galerisi'nde açtı. Yine aynı yıl içinde İstanbul Bilgi Üniversitesi SantralİstanbuI'da gerçekleşen "Shhh.!: SESSİZLİK" isimli disiplinlerarası bir sergide eserleri sergilendi.

2021 yılında Kirkor Sahakoğlu'nun zaman ve mekân ilişkisini sorguladığı son dönem çalışmaları arasında yer alan 35'i aşkın eseri, Karaköy'de eski bir şarap deposuyken serginin ardından kapsamlı bir restorasyonla yenilenerek Galeri 77'nin yeni sergi mekânına dönüşecek 200 yıllık metruk bir yapıda, "Zamansız" isimli kişisel sergisinde yer almıştır.

Born in Istanbul, Kirkor Sahakoglu studied at the Getronagan High School, after which he graduated from the School of National Applied Fine Arts Advertising Graphics Department. Later he received his master's degree at Istituto Europeo Di Design in Milan. He also studied at Domus Academy and participated in workshops.

In 1985 he started at the position of art director working for some of the prestigious advertising agencies in Turkey and then became a creative director. In 1995 he established his own agency. He worked with local and international companies helping them with their branding and products being rewarded with many Crystal Apple awards for his works. He teaches at Graphic Design Department at the Faculty of Fine Arts of Marmara University since 2000 and has been working as a freelance consultant to several companies and agencies since 2010. He also gives seminars and runs workshops at various universities and institutions including Bilgi University, Yıldız Technical University, Izmir Economy University, Faculty of Fine Arts at Dogus University, Faculty of Fine Arts at Bahcesehir University, Eskisehir Anatolian University and Turkish Advertising Foundation.

Kirkor Sahakoğlu, who takes us on incredibly deep visual journeys through the emotions that represent the human soul, the reflections of the outside world within us and some contemporary concepts. He is an artist who questions our relationship with words and the images they contain, especially through his abstract works. His closeness to thinkers such as Foucault, Baudrillard, Adorno and existential philosophy is reflected in all his works; He carries out all his works in an improvisational style, in line with Milan Kundera's saying, "Only chance tells us something..." Based on his own life and feelings, Sahakoğlu invites us to think about what is unseen, not what we see, in his works. For Sahakoğlu, who generally combines different materials in his Abstract Expressionist works, does not hesitate to include various objects that have a memory in his own life from time to time, and underlines that he keeps an equal distance from all colours. The meaning of his paintings is "...What will be seen here are not just surfaces, colours or just some compositions that we encounter at first glance. It is their passionate desire to reveal an 'I' that lies much deeper."

In 2013, Kirkor Sahakoğlu curated the exhibition titled "Bearing Witness to the Lost History of an Armenian Family Through the Lens of the Dildilian Brothers (1872-1923)" at Tütün Deposu (Tobacco Warehouse) in 2013. The artist who took part in various exhibitions, opened his first solo exhibition titled "ABSENT" at Tütün Deposu in 2015. His second solo show "UTOPIA" was held in 2017 in Galata Greek School halls. In 2019, the artist opened his personal exhibition titled "PASSION" at Milli Reasürans Art Gallery. In the same year, his works were exhibited in an interdisciplinary exhibition titled "Shhh.!: SILENCE" which took place in Istanbul Bilgi University SantralİstanbuI.

In 2021, more than 35 of Kirkor Sahakoğlu's recent works, questioning the relation between time and space were presented under his solo exhibition titled "Timeless" in a 200-year-old derelict building, which was originally an old wine warehouse in Karaköy and scheduled to be transformed into the new exhibition space of Galeri 77 after an extensive restoration following the exhibition.

İsimsiz / Untitled, 2024
Tuval üzerine karışık teknik / Mixed media on canvas
170 x 144 cm

HERKESE AİTİM VE KİMSEYE AİT DEĞİLİM

KİRKOR SAHAKOĞLU

Efsaneye göre, Ege kıyılarını gezerken yorulan Homeros, bir zeytin ağacının gölgesinde oturur. Zeytin ağacı dile gelir ve Homeros'un kulağına şunları fısıldar:

"HERKESE AİTİM VE KİMSEYE AİT DEĞİLİM.
SEN GELMEDEN ÖNCE DE BURADAYDIM VE
SEN GİTTİKTEN SONRA DA BURADA OLACAĞIM."

İnsanın mekân ile ilişkisi, onun geçmişiyle olan ilişkisini inşa eder. Nasıl ki zaman ve mekân insanla var olabiliyorsa, insanı da bir değer haline getiren yine mekân ve zamandır.

İnsanlar mekânı yalnızca tecrübe etmez, aynı zamanda onun aracılığıyla düşünür ve hayal kurarlar.

I BELONG TO EVERYONE AND NOT ANYONE

KİRKOR SAHAKOĞLU

According to the legend, tired during his journey in the Aegean region, Homer sits to rest under the shade of an olive tree. Olive tree whispers to him:

"I BELONG TO EVERYONE AND NOT ANYONE.
I WAS HERE BEFORE YOU ARRIVED AND
WILL BE HERE AFTER YOU ARE GONE."

A person's relationship with a place builds the connection they establish with their past. Just as time and space can exist with humanity, it is time and space that also give value to a person.

People not only experience spaces but also conceive and contemplate inside them.

Gayane AVETISSIAN

Gayane Avetissian 1995 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. 2012-2017 yılları arasında Erivan'da Panos Terlemezyan Devlet Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Resim Bölümü'nde, 2017-2020 yılları arasında ise Güzel Sanatlar Akademisi Grafik Bölümü'nde okudu. Mezun olduktan sonra, 2021'de Joseph Backstein Çağdaş Sanat Enstitüsü'nde (Moskova, Rusya) eğitim görmeye başladı.

Gayane Avetissian çoğunlukla geleneksel medyayla çalışan, ancak çağdaş sanat açısından resmi, performans ve yerleştirme dahil olmak üzere diğer disiplinlerle ilişkili olarak yeniden düşünmeyi amaçlayan bir sanatçıdır. Ermenistan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Grafik bölümünden mezun olmasına rağmen, sanatsal ilgileri her zaman çok daha geniş olmuştur. Sanatçının amacı, yaşam boyu devan eden bir öğrenme isteğiyle genel olarak sanatın özünü keşfetmektir. Son on yılda sadece Ermenistan'da değil, Lübnan ve Rusya'da da birçok karma sergiye katıldı. Ayrıca, Ermenistan'da çeşitli tiyatro gösterilerinde sanat yönetmeni olarak çalıştı. Avetissian'ın en son başarısı, Moskova'daki J. Backstein Çağdaş Sanat Enstitüsü'nde tam burslu okurken Garaj Çağdaş Sanat Müzesi 2021 "Residency" programına seçilmek oldu.

Sanatçı son zamanlarda yeni medya ve çağdaş kavramsal sanat kapsamında yeni diller keşfetmeye daha fazla odaklanmıştır. Avetissian'ın işleri sanatçının kişisel deneyimlerini, karma mesleki geçmişi, çocukluk travmaları, korkular ve felsefi fikirlerini yansıtır ve bu özgün görsel anlatılar soyutlamacılık, kavramsalcılık, ilkelcilik, yeni dışavurumculuk ve gerçekçilik kavramlarının kesişim noktasında yer alır.

Sanatçı "Kara Tahta" genel başlığı altındaki son serisinde, yalnızca eğitimin bir bütün olarak insan için temel önemini değil, aynı zamanda eğitim sisteminin toplum üzerinde hayati bir etkiye sahip olarak bizi nasıl dönüştürdüğünü de araştırmaktadır. Bu da bizi, bir kişinin başlangıçta "boş bir sayfa" olarak algılandığı ve bu nedenle tüm bilgilerin deneyim veya algıdan geldiği felsefi söylem "Tabula Rasa" perspektifine getirir. Sanatçı "Kara Tahta" serisiyle bir nevi kendi kara tahtalarını bizlere aktarırken; kurumsal eğitimi yeniden gözden geçirme fikirlerinden, "haklar" ve "yanlışlar" fikrinden ve okuldaki kara tahtaların aslında hayatın kara tahtalarına nasıl dönüştüğünden kaynaklanan anılarını ve deneyimlerini yansıtır.

Gayane Avetissian was born in 1995, Yerevan, Armenia. She studied at the Painting Department of Panos Terlemezyan State College of Fine Arts in Yerevan between 2012-2017 and after at the Graphics Department of Academy of Fine Arts between 2017-2020. After her graduation, she strated to study at the Institute of Contemprory Art after Joseph Backstein in Moscow (Russia) in 2021.

Gayane Avetissian is an artist who works mostly with traditional media but aims to reconsider painting in terms of contemporary art, as well as in relation to other disciplines, including performance and installation. Although she graduated from the Graphics department of the State Academy of Fine Arts of Armenia, her artistic interests have always been much broader. She explores the essence of art in general with the concept of life-long learning when the artist grows with his/her art through their oeuvre. In the last ten years she has participated in many group exhibitions not only in Armenia, but also in Lebanon and Russia. She has also worked as an artistic director for several theatre performances in Armenia. Avetissian's latest accomplishment was to be selected as a resident at the Garage Museum of Contemporary Art in Moscow while studying with a full scholarship at the Institute of Contemporary Art after J. Backstein.

Today she is more focused on exploring new media and artistic languages in the scope of contemporary conceptual art. In her works, Avetissian projects personal experiences, mixed professional background, childhood traumas, fears, and philosophical ideas through original visual narratives at the intersection of abstractionism, conceptualism, primitivism, neo-expressionism and realism.

Her latest series of works, under the general title "Blackboard", explore not only the fundamental importance of education for the person as a whole, but also how educational system transforms us having vital impact on the society. This brings us to the perspective of philosophical discourse tabula rasa, where a person is perceived initially as a "blank slate" and therefore all knowledge comes from experience or perception. In "Blackboard" series she reflects on her memories and experience that derive from her ideas of reconsideration of institutional education, the idea of "rights" and "wrongs", and how the blackboards at school transform into the blackboards of life: in this case, of the artist.

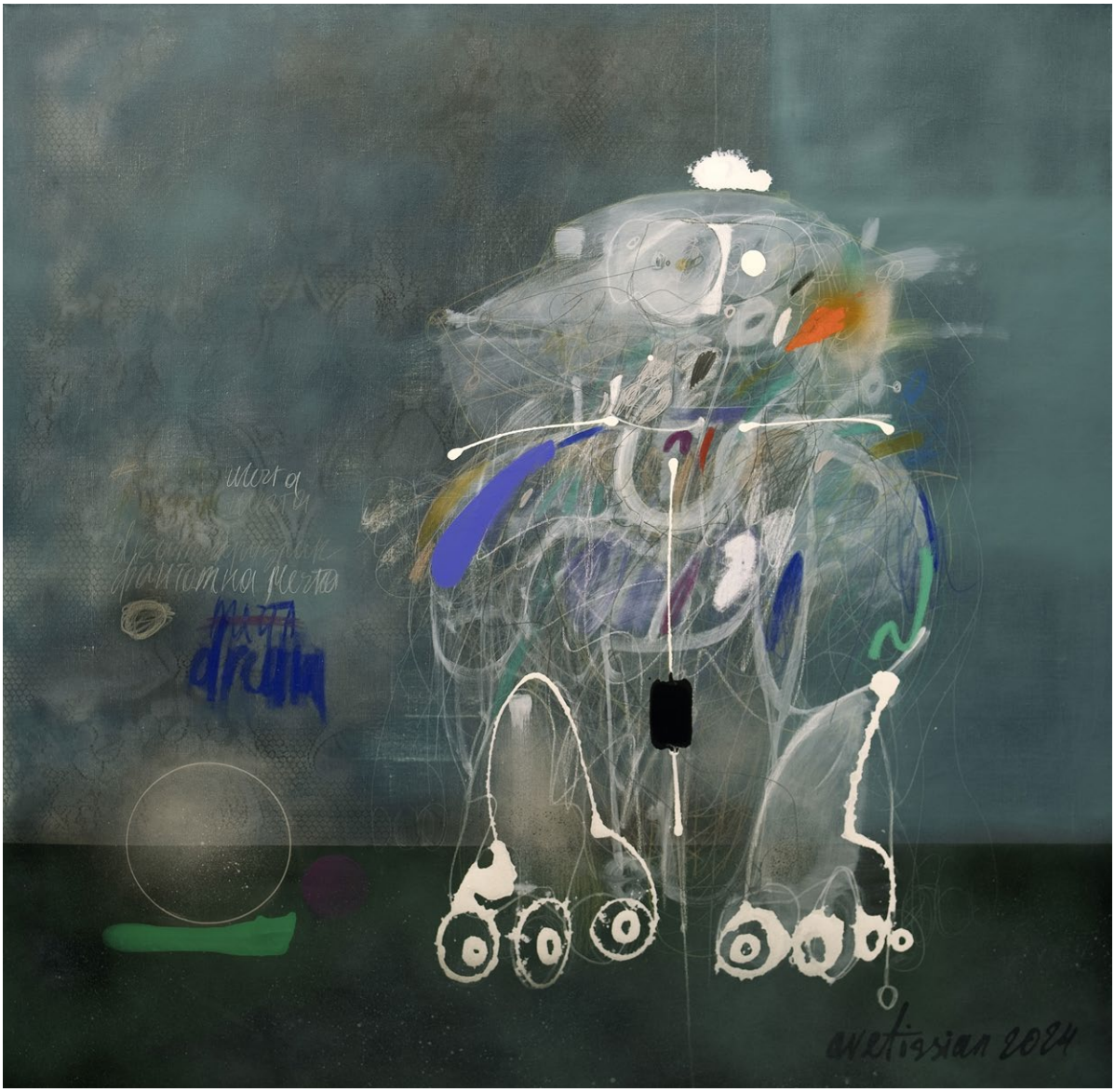

“Hayalet Oyunları” serisi / “Phantom Games” series, 2024
Tuval üzerine yağlıboya ve karışık teknik / Oil and mixed media on canvas
140 x 140 cm

Arman VAHANYAN

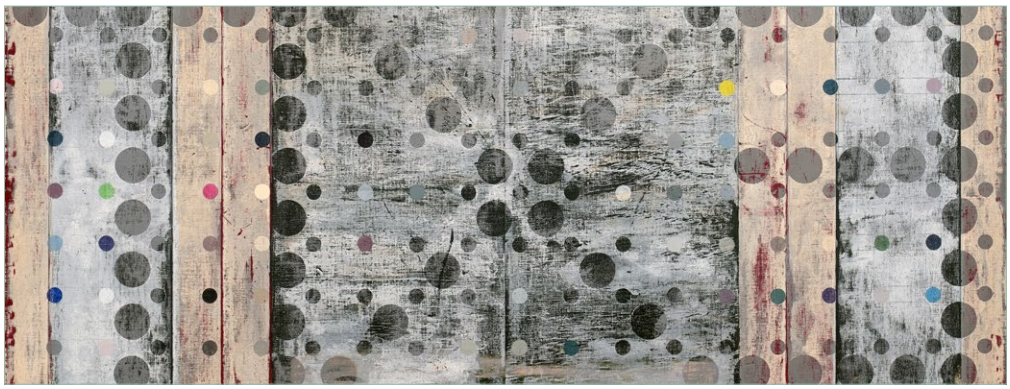

Arman Vahanyan, 1978 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. 1993-1995 yıllarında Erivan Panos Terlemezyan Devlet Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'nda (Resim Bölümü) iki yıl okuduktan sonra, Arman Vahanyan Erivan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nden (Grafik Bölümü) 2001 yılında mezun olmuştur. 2006'dan 2016'ya kadar Ermenistan'ın Erivan kentindeki Ulusal Estetik Merkezi'nin baskı stüdyosunun başkanıydı. Vahanyan, Kızıl Haç, World Vision Armenia ve American University of Armenia tarafından yürütülen ulusal sağlık kampanyaları için illüstrasyonların yanı sıra ağırlıklı olarak baskı resim alanında ve aynı zamanda resim alanında da faaliyet gösteriyor. Grafik çalışmaları ve resimleri, 1995'ten bu yana, kendi ülkesi Ermenistan'da, aralarında Ermenistan Ulusal Galerisi, Ermenistan Sanatçılar Birliği, Erivan'daki Rus Sanatı Müzesi, Birleşmiş Milletler'in Erivan şubesi ve Erivan'ın çeşitli sanat galerileri gibi mekanlarda sayısız sergide yer aldı. Vahanyan, diğer Ermeni sanatçılarla birlikte "Birinci Uluslararası Baskı Bienali Yerevan 2017"ye katıldı ve böylece baskı resmin çağdaş Ermeni sanat ortamı için önemine dikkat çekmek için önemli bir örnek oluşturdu.

Arman Vahanyan'ın baskı resimdeki en iyi işleri mükemmel bir şekilde dengelenmiştir; bileşimlerinin sabit bir merkezi yoktur. İlk bakışta baskı resim açısından ihmal edilmiş gibi görünen bu alanlar aslında sorunsuz ve uyumlu bir şekilde düzenlenmiştir. Baskı boyasının lineer kütleleri, fizik yasalarına göre şekillenmiş gibi bir izlenim veriyorlar. Vahanyan'ın karakteristik özelliği olan bu tür içsel dinginlik aslında sadece alçakgönüllülüktür. Arman Vahanyan ani duygusal durumlara kendini kaptırmaz, ancak bu hissi bir mantıksal analiz süzgecinden geçirerek bulmaya çalışır. Vahanyan'ın sanatında bilinç ve bilinçaltı dengededir. Bu denge, yüzeyin her bir parçası için bir renk ve gölge uyumu gerektirir ve bu denge sayesinde eserlerine içsel bir gerilim ve dışavurum kazandırılır.

Arman Vahanyan was born in 1978, Yerevan, Armenia. After two years of study at the Yerevan Panos Terlemezyan State College of Fine Arts (Department of painting) in 1993-1995, Arman Vahanyan graduated from Yerevan State Academy of Fine Arts, (Department of graphics) in 2001. Since 2006 to 2016, he was the Head of the printing studio of the National Centre of Aesthetics' in Yerevan, Armenia. Besides illustrations for national health campaigns run by the Red Cross, World Vision Armenia and American University of Armenia, Vahanyan is active mostly in the field of printmaking but also in painting. His graphic works and his paintings have been showcased since 1995 in his native country Armenia in numerous exhibitions, among them venues like the National Gallery of Armenia, the Artists' Union of Armenia, the Museum of Russian Art in Yerevan, in several of Yerevan's art galleries and also the Armenian branch of the United Nations in Yerevan. Together with other Armenian artists, Vahanyan participated in the "First International Print Biennale Yerevan 2017" and thus set an important example to point out the significance of printmaking for the contemporary Armenian art scene.

Arman Vahanyan's best works in printmaking are perfectly balanced; their composition does not have any fixed centre. Those areas, which at first glance seem to be neglected in terms of printmaking, in fact are arranged seamlessly and harmoniously. They convey the impression, as if those linear masses of printing paint were shaped in harmony with the laws of physics. This kind of inner serenity, so characteristic of Vahanyan, is in fact just modesty. Arman Vahanyan does not indulge in sudden emotional states, but he tries to locate this sensation by passing it through a filter of logical analysis. Consciousness and subconscious are in balance in Vahanyan's art. This balance requires a harmony of colour and its shades for each part of the surface and thanks to this balance his works are endowed with inner tension and expressiveness.

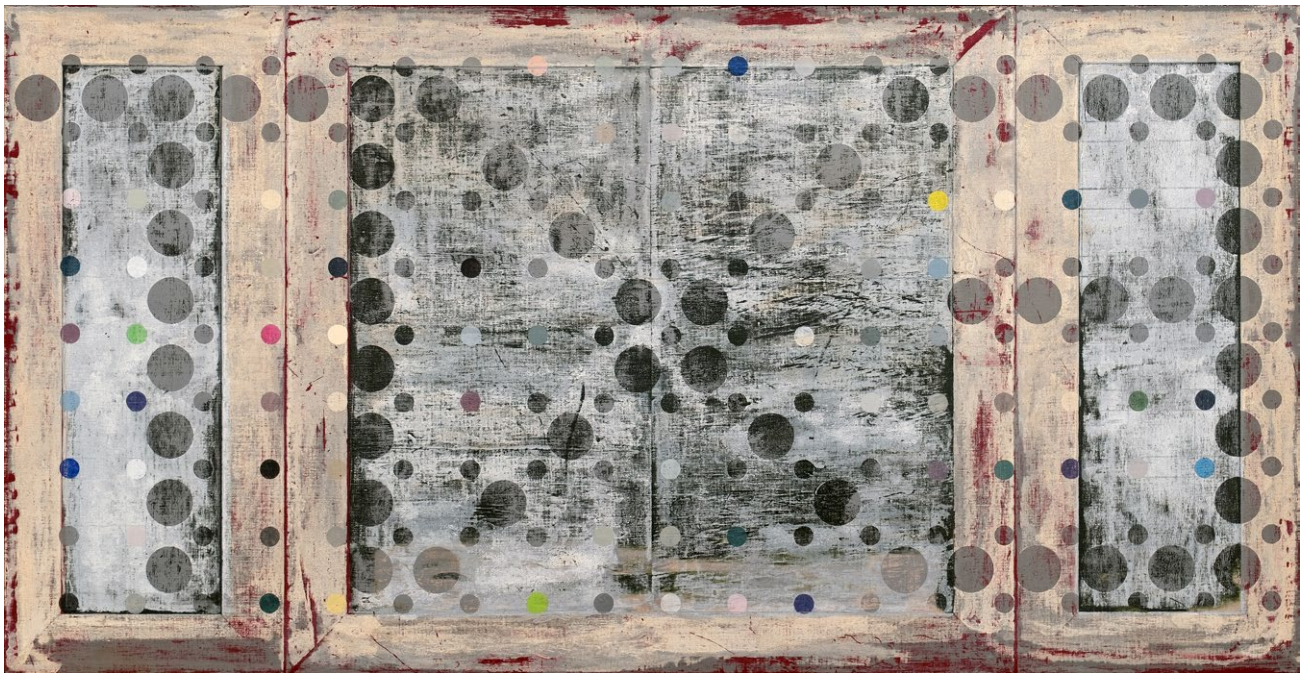

Çıkış / Exit, 2024
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
100 x 195 cm

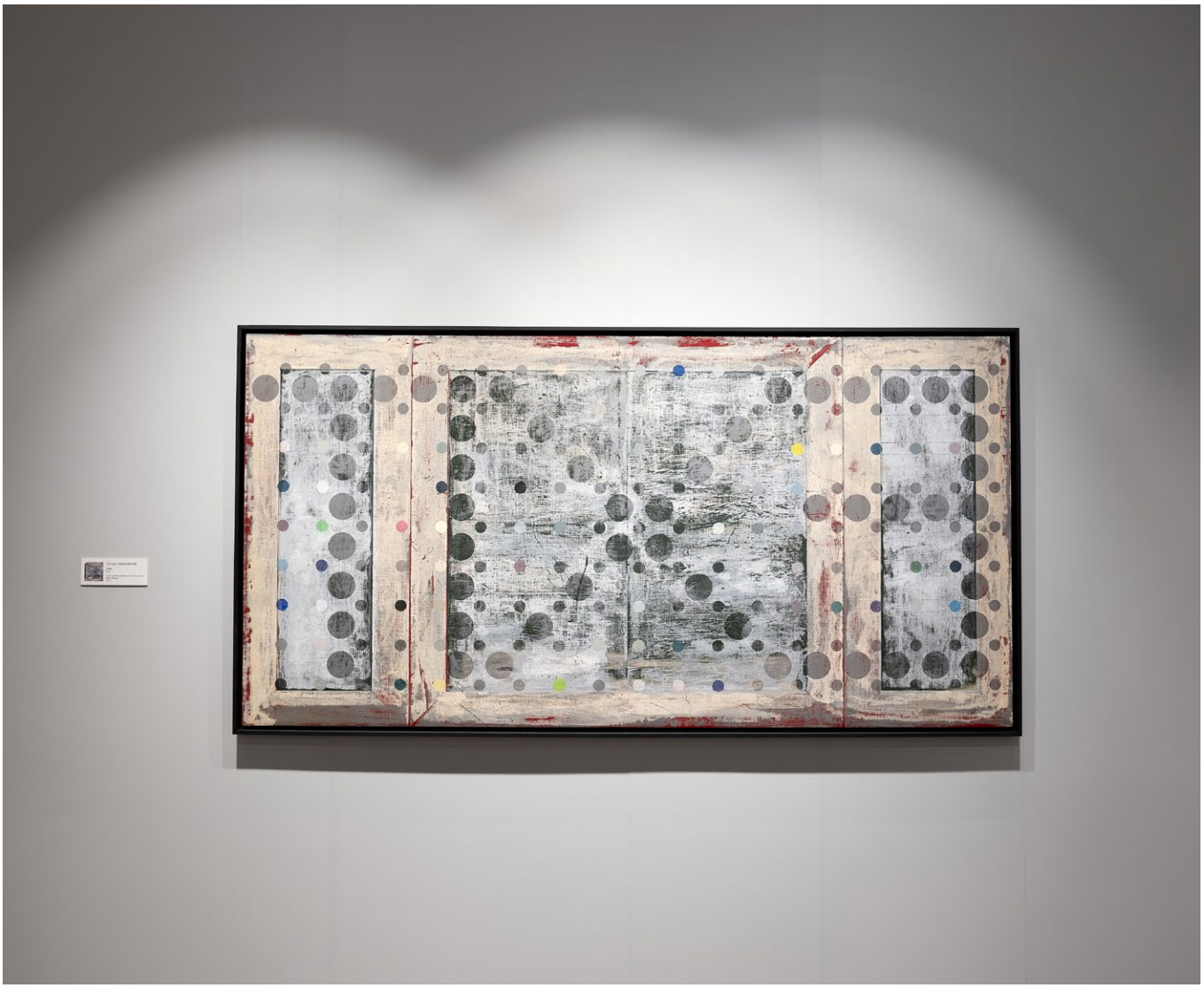

Tigran SAHAKYAN

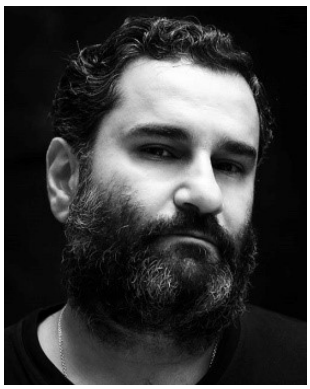

Tigran Sahakyan, 1975 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. Sanatçı önce 1988-1992 yılları arasında Erivan'ın Güneybatı'sında yer alan Devlet Sanat Okulu'nda, ardından 1992-1994 yılları arasında ise Panos Terlemezyan Devlet Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Seramik Bölümü'nde okudu. Mezun olduktan sonra 1994-2000 yılları arasında Erivan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Grafik eğitimi aldı.

1995 yılında beri birçok karma sergide eserleri yer alan Sahakyan, "Yaratıcı-Aksiyon (Creative-Action)" isimli ilk kişisel sergisini 2012 yılında Erivan Modern Sanat Müzesi'nde açtı. Sanatçı "Karşıtsal Dokular (Contrastive Textures)" isimli ikinci kişisel sergisini ise 2017 yılında Freiburg Almanya'da yer alan Kulturwerk T66'da gerçekleştirmiştir.

Tigran Sahakyan izleyiciyi kazanmak için acelesi olmayan sanatçılardan. Aksine, sanatı günümüz izleyicisine sırt çevirmiş gibi duruyor. Sahakyan'ın eserlerinde resim yüzeyi; obje ya da mekân üzerine gerçekleşen bir konuşmadan, imgenin son halinin bu süreç sonunda yoğunlaştığı benzersiz bir alana dönüşür. Geleneksel/klasik "boya" ve "fırça" tedavülden kalkar. Materyal değişime uğrar; metal, kumaş ve harç işin içine girer ve elle dikkatli müdahaleler eserin tüm içeriğini değiştirir. Kullanılan materyaller kendilerinin eski işlenmemiş materyal hallerine vurgu yapar ve bu süreç yavaş yavaş hem yüzeye hem de resmin dışı ve içeriğinin yapısına yayılır. Eserler, baskın bileşenin resmin merkezini doldurduğu hedef-imgeler gibi gözükür. Renk skalası zengin ve keskin tonlardan monokroma kadar çeşitlilik gösterir.

Biçimsel ve resimsel dönüşümleri sayesinde, Tigran Sahakyan'ın sanatı tanınabilir bir özellik kazandı. Bu renk ve form yapıları, basit formüllerin kısıtlamalarına tabi olmayan açık bir estetik bakış açısı meydana getirmektedir. Tigran Sahakyan'ın sanatının taslağı, dışarı sızdırdığı canlılığın da teyit edebileceği gibi yavaş yavaş şekil almaktadır.

Tigran Sahakyan was born in 1975, Yerevan, Armenia. He studied at the State Art School of the Southwest district of Yerevan between 1988-1992 and after at the Ceramics Department of Panos Terlemezian State College of Fine Arts between 1992-1994. After his graduation, he studied Graphics at the Yerevan State Academy of Fine Arts between 1994-2000.

Sahakyan, whose works have been exhibited in many group exhibitions since 1995, opened his first personal exhibition titled "Creative-Action" in Yerevan Modern Art Museum in 2012. The artist held his second solo exhibition titled "Contrastive Textures" at Kulturwerk T66 in Freiburg, Germany in 2017.

Tigran Sahakyan is one of those artists who is in no hurry at all to win over an audience. On the contrary, it seems that his art has turned its back on the viewer of today. In the works of Sahakyan, the painting surface turns from the conversation around the object or space into a unique field, where the final image condenses in the final result of this process. The traditional/classic "paint" and "brush" are removed from usage. The material is changed; metal, fabric and mortar are introduced. The intervention of the hand changes the entire content of creation. The materials being used emphasize their former raw material characteristics. This process gradually permeates both the surface and the painting's exterior and content structure. The works are viewed as image-targets, where the dominant element fills the center of the painting. The color scale swings from rich and sharp hues to the monochrome.

With its development of form and pictorial transformations, the art of Tigran Sahakyan has achieved a recognizable hallmark. These structures of color and form bring forth a definite aesthetic viewpoint that does not rest within the confines of simple formulas. The outline of Tigran Sahakyan's art is gradually taking shape; something which is borne out by the vitality it exudes.

İsimsiz / Untitled, 2016
Tuval üzerine karışık teknik / Mixed media on canvas
120 x 170 cm

Sarkis HAMALBASHIAN

Sarkis Hamalbashian, 1956 yılında Ermenistan'ın Gümrü şehrinde doğmuş ve kariyeri boyunca birçok sanat akımını harmanlayarak kendine özgü bir tarz geliştirmiş önemli bir çağdaş sanatçıdır. 1975 yılında Yerevan Panos Terlemezian Güzel Sanatlar Koleji ve Gümrü Güzel Sanatlar Okulu'ndan mezun olduktan sonra, 1980'lerde Sovyet sanatsal normlarına meydan okuyan genç sanatçılar arasında öne çıkmıştır. Eserlerinde İtalyan erken Rönesansı, Rus ikonografisi, Ermeni minyatür sanatı ve Sovyet sonrası dönemdeki çağdaş gelişmelerin etkileri gözlemlenir.

Sarkis, Londra, Los Angeles, Tokyo, Moskova ve Paris gibi önemli kültür merkezlerindeki kişisel sergilerinin yanı sıra, dünya çapında çok sayıda sergide yer almıştır. Eserleri Ermenistan Modern Sanat Müzesi ve çeşitli özel koleksiyonlarda sergilenmektedir. Doğduğu Gümrü'deki yıkıcı deprem, sanatını önemli ölçüde etkilemiş ve çalışmalarında dramatik bir değişime yol açmıştır; doğanın dehşeti, eserlerinde dolaylı olarak yansıtılmıştır.

Bosch, Mantegna ve Matisse gibi ustalardan ilham alan Hamalbashian, zamanla canlı renkler ve etkileyici çizgiler kullanarak kendine has bir görsel dil geliştirmiştir. Kompozisyonları genellikle büyük ölçekli çok parçalı eserler ve Ermeni minyatür sanatından unsurlar içeren karmaşık "teatral performanslar" barındırır, bu da geleneksel ile çağdaş ifadeler arasında bir köprü kurar. Sanatı, izleyiciyi durup düşünmeye teşvik eden bir sakinlik hissi uyandırır; geçmiş ve şimdinin rüya gibi bir anlatımla iç içe geçtiği eserleri, kültürel ve sanatsal sınırları aşar.

Hamalbashian'ın eserleri, entelektüel ve duygusal derinliğiyle dikkat çeker ve Ermeni kültürel mirasını modern sanatla buluşturan benzersiz bir yaklaşım sunar. Tuvallerinde uyumsuz gibi görünen unsurları bile bir araya getirerek, kültürel kimliğine bağlı kalan ve evrensel temalarla etkileşime giren kişisel bir vizyon ortaya koyar.

Sarkis Hamalbashian, born in 1956 in Gyumri, Armenia, has established himself as a prominent contemporary artist with a career spanning several decades. He began his formal art education at the Panos Terlemezian Fine Arts College in Yerevan and the School of Fine Arts in Gyumri, graduating in 1975. In the 1980s, Hamalbashian emerged as a leading figure among young artists challenging Soviet artistic norms. His work is characterized by influences from early Italian Renaissance, Russian iconography, Armenian miniature painting, and the modern developments in post-Soviet Armenian art.

Throughout his career, Sarkis has participated in numerous exhibitions worldwide, including solo shows in major cultural centers like London, Los Angeles, Tokyo, Moscow, and Paris. His paintings are held in the Modern Art Museum of Armenia and private collections globally. The impact of the devastating earthquake in his native Gyumri significantly influenced his work, reflecting a dramatic evolution in style and themes, where the terror of nature appears indirectly rather than as literal depictions.

Influenced by masters such as Bosch, Mantegna, and Matisse, Hamalbashian developed his unique visual language, incorporating vibrant color and expressive linework. His compositions often feature large-scale polyptychs and complex "theatrical performances" that integrate elements from Armenian miniatures, creating a bridge between tradition and contemporary expression. His work evokes a sense of calmness and invites viewers to pause and reflect, blending the past and present in a dreamlike narrative that transcends cultural and artistic boundaries.

Hamalbashian's art carries a deep intellectual and emotional resonance, presenting a distinct approach that merges Armenian cultural heritage with modern art. His ability to harmonize seemingly disparate elements within his canvases reveals a personal vision that remains anchored in his cultural identity while engaging with broader, universal themes.

Rehabilitasyon Merkezi / Rehabilitation Center, 2022
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
130 x 145 cm

Karen ARAKEL

Karen Arakel (ARAQEL) 1960 yılında Gürcistan'ın Tiflis şehrinde doğdu ve 1,5 yaşındayken (o zamandan beri ikamet ettiği yer) Erivan'a taşındı. Sanatçı, dört yaşından beri resim yapmaktadır. Karen Arakel liseyi bitirdikten sonra Erivan Güzel Sanatlar ve Tiyatro Enstitüsü'nde yer alan Seramik Fakültesi'ne kabul edildi, ancak öğretim anlayışından memnun kalmadı, üçüncü yılında enstitüden ayrıldı ve kendi başına sanat eğitimine devam etti. Kendinden önce gelen sanatçıların resimlerini inceleyerek, olağanüstü tekniğini kendi başına öğrendi. Resim stili kariyeri boyunca defalarca değişti. Şu anda türü Rönesans tarzına en yakın olanıdır.

Sanat tarihinin farklı dönemlerine ve çeşitli uygarlıklara ait estetik algılarına atıfta bulunmadan Karen Arakel eserlerinden bahsetmek mümkün olmaz. Keza, sanatçının eserleri, biçimini ve benzersiz önemini derinlemesine bir sanat çalışması ve analizi sayesinde kazanmıştır. Sanatçı, geçmiş döneme ait sanatların resimsel ve boyutsal özelliklerinin sadece biçimsel temsillerini kavramaya çalışmakla kalmıyor, aynı zamanda nedenlerine ve önkoşullarına da nüfuz ediyor. Eseri yaratanın kim olduğunu anlamaya, ruhunu, algısını, zihniyetinin özelliklerini hissetmeye çalışıyor. Ego ve kişisel vizyon arayışı içinde olan her sanatçı, kişisel araştırmalara başlar ve ilham kaynağı bulur. Karen Arakel'in seçtiği yol ise alışılmışın dışında, çünkü tanınmak, kendi tarzını bulmak ve başarılı bir tekniğe sahip olmak için hiç acelesi yok. İlhama oldukça açık olan sanatçı; ruh, sanatsal yaklaşım, vizyon ve estetik değerler açısından kendisine yakın olan sanatları, dönemleri ve sanatçıları eş zamanlı ve bilinçli olarak belirlemiş ve tanımlamış. Farklı çağlardan kültürlerle karşılaşmalar ve bu kültürlerin gündeme getirdiği konuların incelenmesi, kendi yaratıcılığının ipuçlarını edinmesinde önemli bir araç haline geliyor. Bu amaçla sanatçı yıllar içinde Arkaik, Helenistik, Klasik ve Rönesans sanatlarının yanı sıra Dadaizm, Sembolizm, Soyut Dışavurumculuk, Sürrealizm, Post-sürrealist Modernizm gibi birçok farklı akım ve üslupları mercek altına alarak derinlemesine analiz etmiş ve en nihayetinde kendi yorumuyla eserler üretmiştir. Karen Arakel'in bu geçmişe bakar gibi görünüp ileri adım atan yaklaşımı aynı zamanda sanatçının geliştirdiği üslup çeşitliliğinin de en önemli sebeplerinden biridir.

Karen Arakel'in sanatı şüphesiz sanatçının kendisi gibi rakipsizdir. Sanatçının iç dünyasına girmeye çabaladığınızda sanatının kendisi gibi samimi ve aynı zamanda düşünceleri gibi basitçe ifade edilebildiğini hissedersiniz. Fazlasıyla izole ve aynı zamanda doğaya ve insanlığa çok yakın, gerçek ve aynı zamanda tamamen hayali. Sanatçının eserleri ilk bakışta anlamsız gibi gelebilir. Karen Arakel'in sanatında sürpriz unsurları, beklenmedik yan yana dizilişleri ve sürrealizme özgü olmayan temel özellikleri hemen fark edersiniz. Sanatını bir tür devrimci hareket olarak kabul eden Arakel isteksizce gerçekler, kurallar, yasalar ve sanatçı için aynı derecede kabul görmeyen klişelerle sürekli mücadele eder. Gerçeküstücülükten esinlenen sanatçının çalışmaları siyasi ve sosyal unsurlar içerir. Sanatçının hikayelerinde bir sürü felsefi unsur bulunmasına rağmen kendisinin de sürekli hatırlattığı gibi aslında "Zeki olan her şey basit"tir.

Karen Arakel'in eserlerinde resmettiği iç gözlem sahneleri doğa alegorisinin çeşitli kılıklarını yansıtır, bazen de insan figürleriyle canlanır. Sanatçı, öngörülebilir sınıra yakın veya uzak olan sıradan ve inanılmaz görüntüleri, illüzyon ve görsel deneyimi birleştirir. Farklı ufuklar yaratarak, bu ufukları optik perspektif yasalarını ve dünyanın yerçekimi kuvvetini görmezden gelen insanlar veya hayvanlarla birleştirir. Rüyalar, önseziler, içe bakış, insanın ilkel içgüdüleri, sevinçleri, içsel korkuları, saf ve etkilenmemiş bütünlüğü ile çeşitli alegorik imaları ve sembollerin kullanımı sanatçının titiz çalışmalarına konu olmuştur.

Eserlerini ARAQEL ismiyle imzalayan sanatçı farklı ülkelerin resim sanatını ayrıntılı olarak araştırmış, becerilerini geliştirmiş ve Batı modern sanatıyla sentezlediği külliyatının temelini oluşturan Japonya ve Çin kökenli mürekkep resmi tarzı olarak bilinen Sumi-e de dahil olmak üzere çeşitli grafik ve çizim tekniklerinde ustalaşmıştır. Ayrıca, yağlıboya tekniğine tamamen hâkim olan Karen Arakel, çok çabuk kuruması ve kusurları hemen belli etmesi sebebiyle uygulaması çok zor olan ahşap üzerine "tempera" tekniğinde de uzmanlaşmıştır.

Ermenistan'da Modernizm'e duyulan hayranlığın kısa ömürlü olacağına inanarak, grup sergilerinden kaçınmayı tercih etti ve bu tür teklifleri reddetmeye başladı. Bunca zaman içinde buna istisna oluşturan yalnızca iki sergiye katılmıştı: 1987'de Sanatçılar Birliği'nde "III. Kat" ve 1991'de Ervand Kochar Müzesi'nde düzenlenen bir başka sergi. Ardından, oldukça dikkatli bir hazırlıktan sonra, iyi düşünülmüş bir kişisel sergi düzenlemeyi düşünmeye başladı. Sanatçının 2015 yılında Erivan'daki Galentz Müzesi'nde açılan retrospektif sergisi, son 30 yıllık yapıtlarını izleyiciye sundu. Estetik vizyonunu tamamlamak için resimleri ve grafik çalışmalarının yanında, sanat objeleri ve asamblajları da sunuldu. Sanatçının eserleri başta ABD, Hollanda, İspanya ve Türkiye olmak üzere farklı ülkelerdeki sayısız özel koleksiyon arasında yayılmıştır.

Karen Arakel (ARAQEL) was born in 1960, Tbilisi, Georgia and moved to Yerevan (where he has been residing ever since) when he was 1,5 years old. He has been painting since the age of 4. After graduating high school, Karen Arakel was admitted to Fine Arts and Theater Institute of Yerevan into Ceramics Faculty, however not satisfied with the teaching approach, in the third year he left the Institute and continued to study art on his own. He learned his remarkable technique on his own, through studying paintings of artists who came before him. His painting style has changed numerous times throughout his career. Currently his genre is closest to the style of Renaissance.

It is impossible to talk about Karen Arakel's body of work without referring to certain periods in art history and to the aesthetics of different civilizations. Likewise, his art has been formed and has gained unique significance through an in-depth study and analysis of art. The artist tries to not only comprehend merely formal representations of pictorial and dimensional characteristics of the arts of the past, but also permeates into their causes and preconditions. He tries to figure out who was the person that created the artwork, to feel his spirit, perception, peculiarities of his mindset. In quest of their ego and personal vision, every artist embarks on personal research and finds inspirations. The path chosen by Karen Arakel is uncommon, for he is in no rush to become recognizable, to find his own style and have an accomplished technique. Open to influences, the artist simultaneously and conscientiously identifies and defines the arts, periods and artists who are close to him in spirit, artistic approach, vision, and aesthetic ethos. Encounters with cultures of different eras and exploration of issues these cultures raise becomes an important tool in finding the clue to his own creativity. For this purpose, the artist has examined and analyzed many different movements and styles such as Dadaism, Symbolism, Abstract Expressionism, Surrealism, Post-Surrealist Modernism in addition to Archaic, Hellenistic, Classical and Renaissance arts over the years, and ultimately produced works with his own interpretation. Karen Arakel's approach of seemingly looking towards the past but taking a step forward, is also one of the most important reasons for the variety of style the artist has developed.

The art of Karen Arakel is undoubtedly unrivalled like the artist himself. As soon as you try to break into the inner world of the artist, you feel his art is sincere like him and at the same time so simply expressed like the artist's thoughts, so isolated and at the same time so close to nature, to humanity, it is real and at the same time completely imaginary. No line is senseless in the works of the artist. In Karen Arakel's art one immediately notices the elements of surprise, unexpected juxtapositions and non sequitur, features typical to surrealism. Considering his art a kind of revolutionary movement, Arakel unwillingly struggles with reality, with rules and laws and stated stereotypes that are identically unacceptable for the artist. Inspired by surrealism, the artist's works contain political and social elements. There is a lot of philosophy in the artist's tale, however he never forgets the famous saying, "Everything genius is simple."

Karen Arakel's works reflect various guises of the allegory of nature, sometimes enlivened with human figures. The artist merges ordinary and incredible images, illusion, and visual experience close to or distant from the predictable border. By creating different horizons, he couples them with human beings or animals that ignore the laws of optical perspective and the earth's gravitational force. Dreams, premonitions, introspection, humanistic primal instincts, joys, inner fears, their pure unadulterated integrity, and the use of various allegorical allusions and symbols have been the subject of the artist's meticulous works.

Signing his works under the moniker ARAQEL, the artist thoroughly investigated the pictorial arts of different countries, honing his skills and mastering various graphic and drawing techniques, including Sumi-e, also known as the ink wash painting style originating from Japan and China, which he has synthesized with Western modern art, forming the basis of his oeuvre. Furthermore, having a full command of the oil painting technique, Karen Arakel also specializes in the "tempera" technique on wood, which is very difficult to apply because it dries very quickly and shows any imperfections immediately.

Convinced that in Armenia the age of fascination with Modernism will be short-lived, he preferred to avoid group exhibitions and started declining any such offers. In all this time, the only exceptions have been two exhibitions: "III-rd Floor" at the Union of Artists in 1987 and an exhibition held at Ervand Kochar Museum in 1991. Then, after such careful preparation, did he begin to think about organizing a well-thought-out individual exhibition. The retrospective exhibition of the artist, opened at the Galentz Museum in Yerevan in 2015, presented the artist's oeuvre of the last 30 years. Besides paintings and graphic works, art objects and assemblages were also presented to complete the artist's aesthetic vision. Nearly all Karen Arakel's works spread among numerous private collections in different countries: in particular, the USA, the Netherlands, Spain, and Turkey.

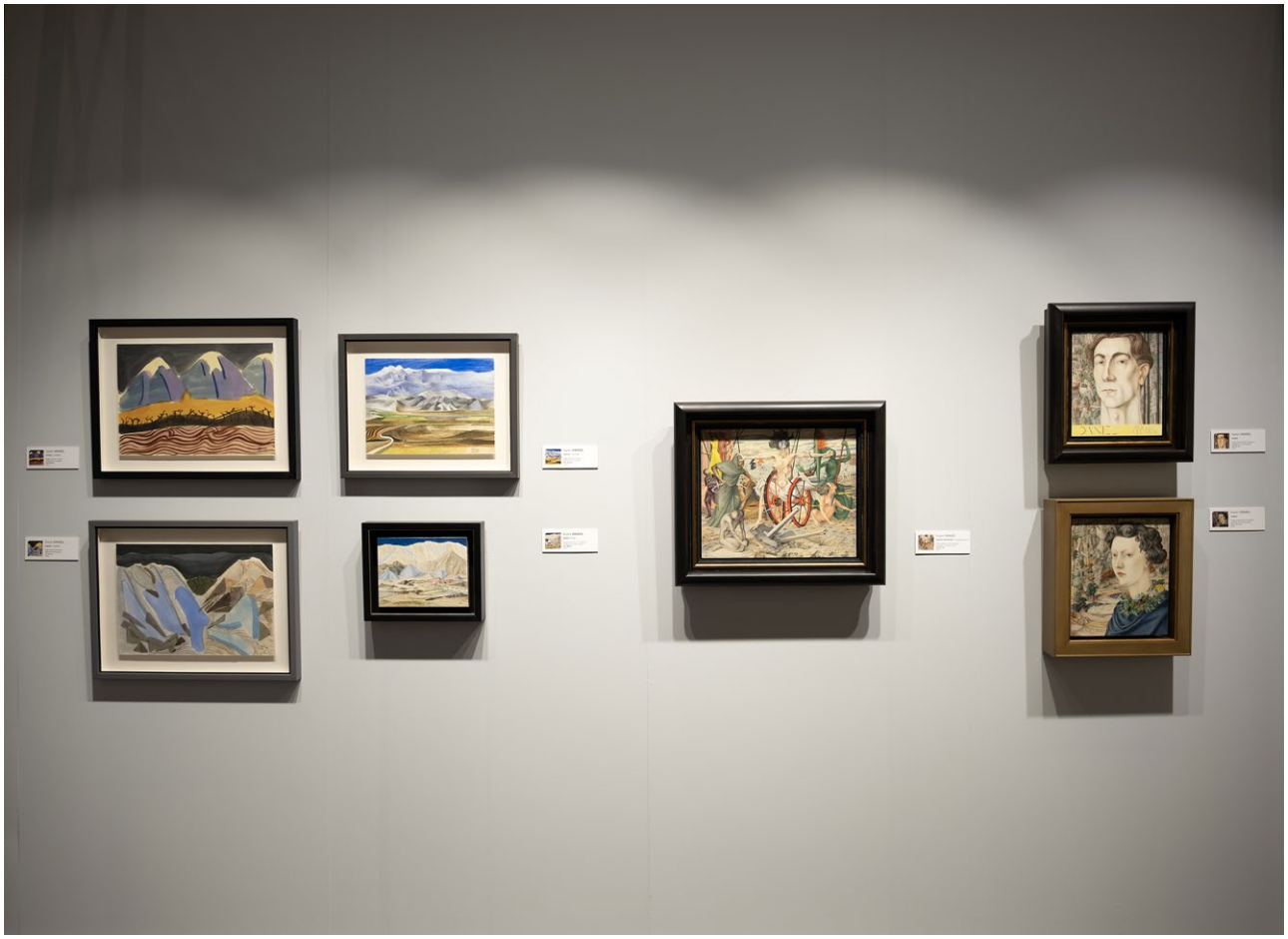

İsimsiz / Untitled, 2020
Kâğıt üzerine suluboya / Watercolor on paper
35 x 50 cm

İsimsiz / Untitled, 2020
Kâğıt üzerine suluboya / Watercolor on paper
35 x 50 cm

İsimsiz / Untitled, 2020
Kâğıt üzerine suluboya / Watercolor on paper
30 x 40 cm

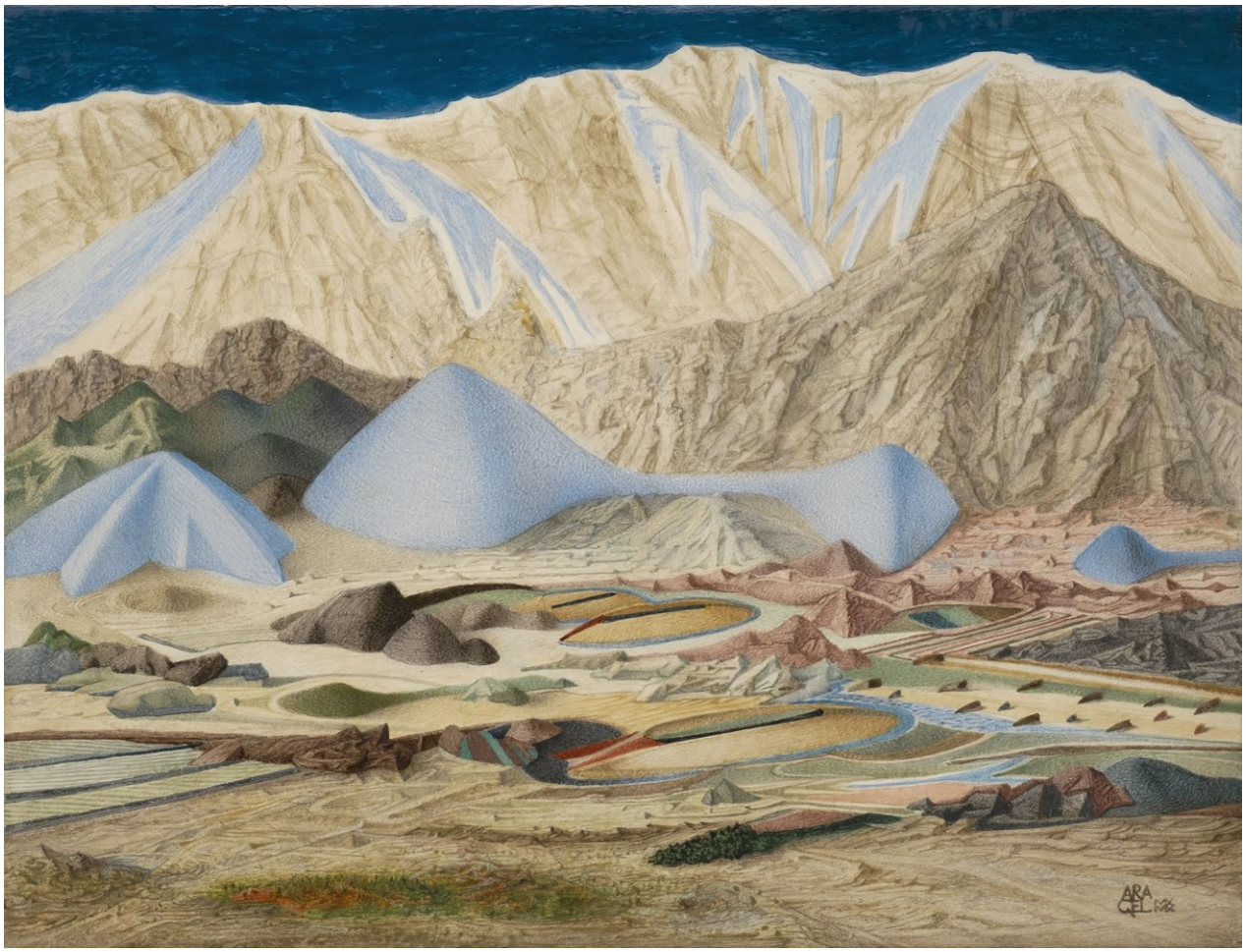

Şafak / Dawn, 2021
Ahşap panel üzerine tempera / Tempera on wood panel
21 x 28 cm

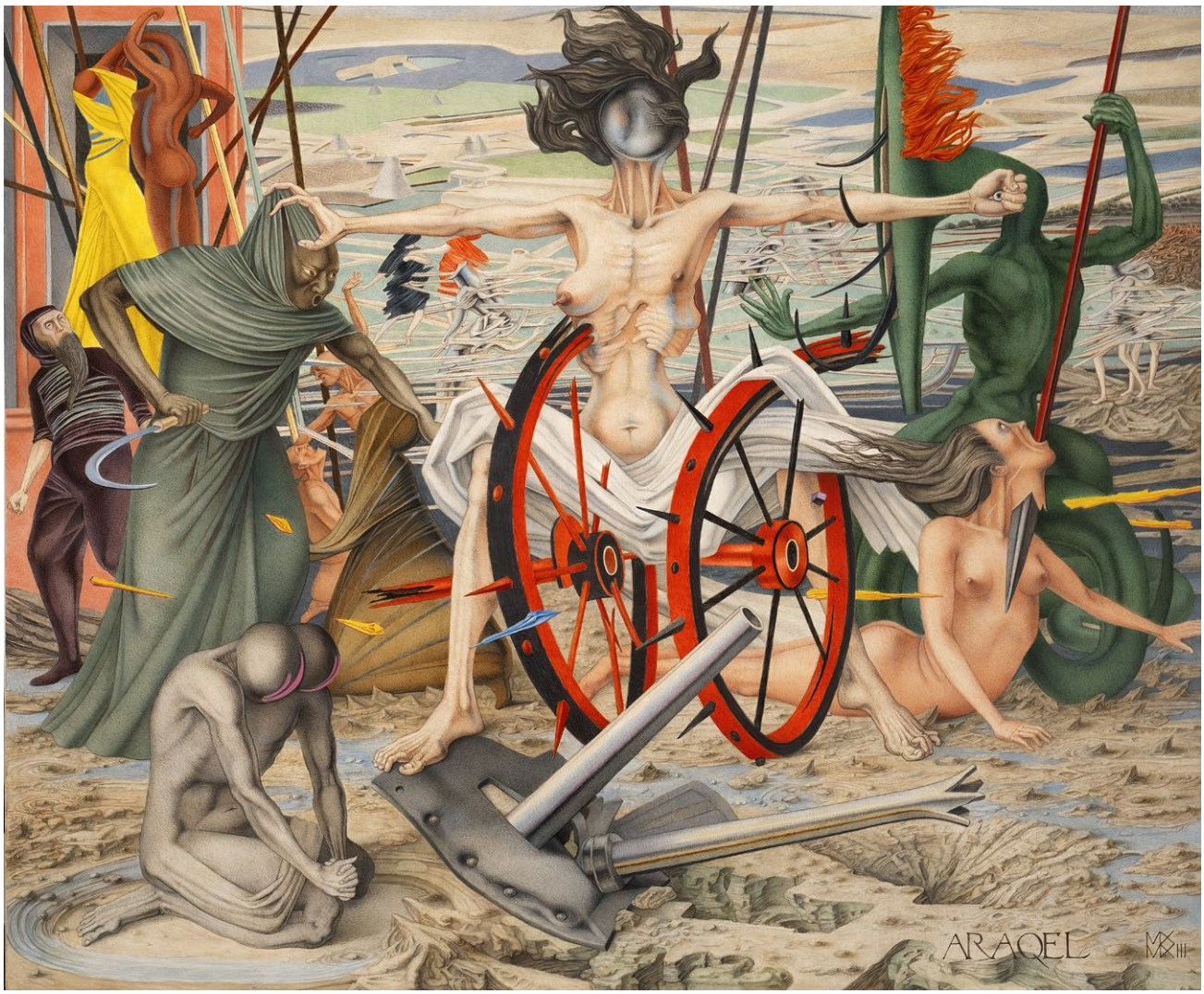

Kendini Yok Etmek / Self Destruction, 2023
Ahşap panel üzerine tempera / Tempera on wood panel
39 x 47 cm

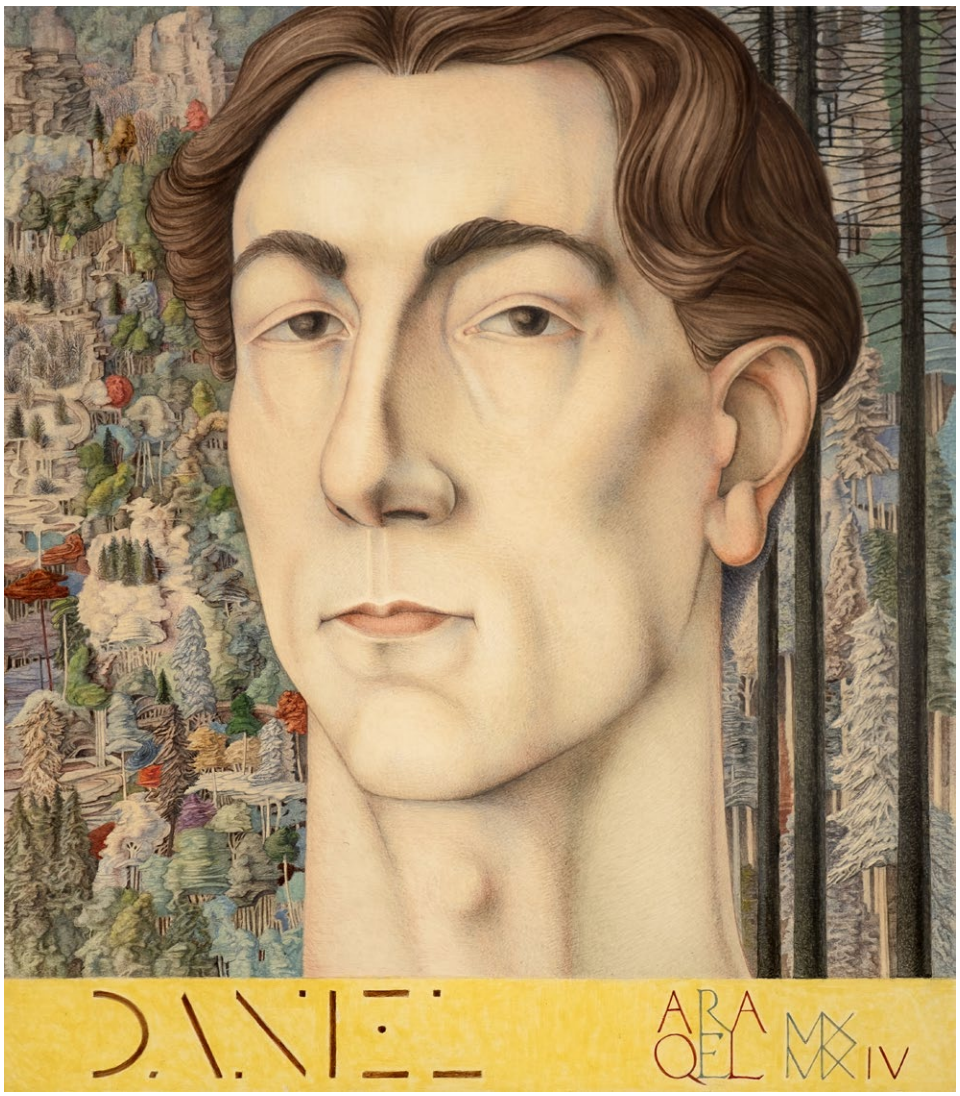

Daniel, 2024
Ahşap panel üzerine tempera / Tempera on wood panel
32 x 28 cm

Angela, 2019
Ahşap panel üzerine tempera / Tempera on wood panel
35,5 x 29,5 cm

Edgar GRIGORYAN

Edgar Grigoryan 1977 yılında Erivan, Ermenistan'da doğdu. 1995-2001 yılları arasında P. Terlemezyan Erivan Devlet Sanat Koleji'nde okudu. 2003 yılında Erivan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim görmeye başladı ve 2009 yılında En İyi Yüksek Lisans (MFA) bitirme projesi için Ara Sarkisyan ödülü'nü alarak mezun oldu.

Grigoryan'ın eserleri 2007 senesinden bu yana birçok karma sergide yer aldı. Sanatçı 2009 yılında "Komedi Artı Eksi (Comedy Plus Minus)" isimli ilk kişisel sergisini Erivan'da açtı. Sanatçı, "boyut H (dimension H)" isimli ikinci kişisel sergisini 2021 yılında ve "Makine Bizi Yensin (Let the Machine Defeat Us)" isimli üçüncü kişisel sergisini ise 2022 yılında gerçekleştirdi.

Sanatın, sanatçı ile hayatın gerçekleri arasındaki bir diyalog olduğuna inanan Edgar Girgoryan'ın işleri içe dönüktür. Keza, Grigoryan dünyayı tanımanın önce insanın kendini tanımasıyla başladığı düşüncesindedir. Sanatçının karışık teknikle ürettiği heykellerinde bulunmuş veya atık malzemeleri sıklıkla kullandığını görüyoruz. Tüketimin bir hayli arttığı günümüzde insanlığın oluşturduğu devasa çöp yığınlarını faydalı bir amaç için kullanmanın değerini farkeden Grigoryan, bu atık malzemelerle çalışarak fikirlerini hayata geçirmek üzere yeni şekiller keşfediyor. Bu yaklaşımı sebebiyle "Junk Art" veya "Arte Povera" olarak adlandırabileceğimiz Grigoryan'ın eserleri sanatın herhangi bir sorununu çözmese de gündelik malzemelerden ustalıkla dönüştürdüğü heykellerini sanatsal bir şekilde yaratarak bunlar üzerinden insan ve yaşam arasında yeni bir sanat diyaloğu oluşturmayı amaçlıyor.

Edgar Grigoryan was born in 1977 in Yerevan, Armenia. He studied at the P. Terlemezyan Yerevan State College of Arts between 1995-2001. He started to study at Yerevan State Academy of Fine Arts in 2003 and graduated in 2009 with the Ara Sarkisyan award for the Best Master's (MFA) graduation project.

Grigoryan's works have been exhibited in numerous collective exhibitions since 2007. In 2009, the artist opened his first solo exhibition titled "Comedy Plus Minus" in Yerevan. The artist held his second solo exhibition titled "dimension H" in 2021 and his third solo exhibition "Let the Machine Defeat Us" in 2022.

Believing that art is a dialogue between the artist and the realities of life, Edgar Girgoryan's works are introverted. Similarly, Grigoryan believes that the knowledge of the world begins with the knowledge of oneself first. We see that the artist often uses found or waste materials in his sculptures produced with mixed techniques. Grigoryan, who knows the value of the huge garbage piles created by humanity for a good purpose, is discovering new ways to bring his ideas to life by working with these waste materials. While Grigoryan's works which we can call "Junk Art" or "Arte Povera" due to this approach, do not solve any problem of art, he still aims to create a new artistic dialogue between human and life through his sculptures, which he skillfully transforms from everyday materials.

Ateş Böceği / Firefly, 2023
Karışık teknik - kullanılmış malzemeler / Mixed media - used materials
67 x 52 x 80 cm

GALERİ 77

Galeri 77 sanatçıları ve eserleri hakkında daha fazla bilgi için lütfen bizimle irtibata geçiniz.
For more information about Galeri 77 artists and their works, please contact us.

Buğra Uzunçelebi
+90 533 315 2735
info@galeri77.com

Hacımimi Mah. Necatibey Cad. Sakızcılar Sok. No: 1/E Karaköy
Beyoğlu, İstanbul, Turkey | Tel: +90 212 251 27 54
info@galeri77.com | www.galeri77.com

ART SY /galeri77

GALERİ 77